

# CREȘTINISM CONTRA PĂGÂNISM

Bună dimineața, prieteni. Este un mare privilegiu să fim din nou în adunare. Astăzi mă simt bine și înviorat, deși alaltăieri nu am putut nici să vorbesc. Probabil am primit și eu microbul care bântuie prin toată țara, dar Domnul m-a ajutat și m-a izbăvit din această stare, așa că în dimineața aceasta vă pot vorbi.

Mă bucur pentru că văd atât de mulți oameni în adunare, mulți fiind nevoiți să stea în picioare. Aș fi vrut să mai avem câteva locuri pentru ei, dar nu se poate.

Pentru că de câteva zile ne ocupăm de istorie, m-am gândit că ar fi bine dacă în dimineața aceasta am avea o lecție biblică în loc de o predică. Ar fi bine dacă din când în când veți face schimb cu cei care stau în picioare, ca să se poată odihni și ei puțin.

Văd printre noi prieteni care au venit din toată țara. Unii vin din Georgia, alții de jos de pe Ohio, alții din Tennessee, din Illinois, Missouri, din Michigan, Chicago, etc., iar eu cred că au făcut-o numai pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei mai mulți dintre ei nu vin numai în vizită, ci și ca să aducă darul lor de zeciuială în sprijinul Bisericii. Ei sunt prietenii noștri, oameni simpli și loiali, pe care nu-i putem uita niciodată.

Uneori trebuie să spun unele lucruri cu care îi rup în bucăți, dar ei știu ce înseamnă aceasta. Dacă ar fi după mine, nu aș face niciodată așa ceva, dar este Ceva care-mi spune: „Trebuie să spui așa! Trebuie să faci așa!” și eu trebuie să mă supun.

Când îi văd cum vin din toate părțile și încearcă să Îl slujească cu toată inima pe Domnul, cum cred că slujba pe care mi-a încredințat-o Dumnezeu este într-adevăr de la El, și că ceea ce le spun este adevărul, doresc un singur lucru: să fac totul din toată inima, pentru ca sufletele acestor oameni, pe care le păstoresc, să fie salvate.

Eu știu că ei călătoresc împreună cu copilașii lor peste munți plini de zăpadă, nu numai ca să fie văzuți; poate sunt nedormiți sau flămânzi, și aceasta pentru că doresc să fie mântuiți. Voi știți că acesta este un lucru greu, dar Biblia spune în Evrei 11.38: „*Ei, de care lumea nu era vrednică...*” Eu spun aceasta pentru că așa simt în inima mea.

Cred că mulți dintre voi vin din New Albany, din Louisville, din Kentucky și din împrejurimi, dar unii arată o mare loialitate, călătorind înapoi de la distanțe foarte mari, peste munți înzăpeziți sau pe șosele acoperite cu gheață, și aceasta pentru că doresc să fie aici ca să asculte Cuvântul.

Duminica viitoare este ajunul Crăciunului și m-am gândit că ar fi bine să am cu ocazia aceasta o predică pentru biserică. M-am gândit că trebuie să le spun ceva și celor mici, dacă vor fi aici.

Eu știu că noi, cei de aici, nu le spunem copiilor noștri povești cu moș Crăciun. Noi nu ținem aceste sărbători, nu le luăm ca ceva bun și nu spunem în fața nimănui o asemenea minciună, de aceea, nu vrem să-i mințim nici pe copiii noștri.

Această sărbătoare este un obicei păgân care nu face decât să ocupe locul care îi revine lui Hristos.

Crăciunul nu este o sărbătoare de închinare, ci este mai degrabă o sărbătoare de destrăbălare, cu băuturi, jocuri și distracții: este o sărbătoare păgână de la început până la sfârșit. Mi-am propus să vă vorbesc despre aceasta, poate după Crăciun, ca să nu fie chiar așa dureros pentru cei mici, deoarece ei nu pot înțelege aceste lucruri.

Văd că cei mici primesc daruri în ajunul Crăciunului, dar ei nu pot înțelege aceste lucruri; sunt prea mici, iar noi trebuie să ne gândim și la ei.... Noi trebuie să ne punem puțin în locul lor și să nu uităm că așteaptă să primească ceva. Nu trebuie să uităm nici faptul că și noi am fost ca ei.

Îmi amintesc că atunci când eram copil, oamenii aveau obiceiul să aducă un pom de brad pe care îl împodobeau. Mama prăjea boabe de porumb și le punea pe ață, după care le atârna în pom. Dar noi copiii am pus și niște șosete rupte chiar lângă punga cu bomboane. Din acele bomboane mici, mie îmi reveneau două sau trei bomboane, două sau trei lui Humpy, două sau trei celuilalt, și așa mai departe. Acele așa zise bomboane erau de fapt bucăți de zahăr cubic și noi gustam toată ziua din ele. Dacă primeam un pistol vechi sau un corn mic în care puteam să suflăm, era ceva extraordinar și ne provoca o foarte mare bucurie.

Astăzi este cu totul altfel. Chiar și oamenii săraci au posibilitatea de a cumpăra diferite cadouri pentru copii, pot să-i îmbrace mai bine și să le ofere o mâncare mai bună.

Dar este un lucru pe care ar trebui să-l puneți la punct: să le spuneți copiilor voștri că nu există nici un moș Crăciun. Nu este bine că îi mințiți, pentru că într-o zi, vă vor întreba: „Dar cu Domnul Isus cum stăm?” Vedeți?

Spuneți-le adevărul! Fiți sinceri cu ei! Nu îi mințiți spunând că vor afla adevărul atunci când vor fi mari. Ei cred că tu ești creștin, de aceea ar trebui să le spui adevărul. Copiii cred că ceea ce le povestești voi este adevărat, de aceea: spuneți-le adevărul și totul va fi bine!

Anul viitor aș vrea să țin mai multe adunări la Ubersee, după care doresc să merg în Suedia, Norvegia și apoi în Asia. Eu simt că trebuie să ne rugăm cu toată puterea pentru ca Duhul Sfânt să ne conducă pe căile Lui și să facem ceea ce vrea El.

Eu am studiat Istoria Bisericii primare de Broodbed și „Hotel-line”, precum și „Părinții de la Niceea”. Odată, am urmărit întreaga viață a lui Martin cel sfânt, care n-a fost recunoscut de biserica catolică. Dar Dumnezeu l-a recunoscut, iar, istoricii sunt convinși că el a avut o viață deosebită, urmată de multe semne și minuni. Se spune că prin slujba lui au fost înviați doi morți, au fost scoase duhuri rele, a vorbit în limbi, a avut vedenii, etc.

Ce om mare a fost el!

Taina puterii lui a stat în smerenia sa înaintea lui Dumnezeu.

Din păcate, astăzi vedem cum biserica, chiar dacă mai vestește puterea și semnele lui Dumnezeu care îl vor urma pe cel credincios, se umflă de mândrie și spune: „Eu sunt un om mare și deosebit, pe când tu ești mic și neînsemnat.”

Da, biserica de astăzi nu mai este ca Biserica primară. Ei erau smeriți și prietenoși, iubitori și înțelegători unii cu alții, dar astăzi este cu totul altceva, de aceea, mă întreb adesea dacă nu cumva noi ne-am îndepărtat prea mult de miezul propriu-zis al Cuvântului, fiindcă ar trebui să vrem smerenia. Noi vrem să ne smerim, pentru că cu cât suntem mai smeriți, cu atât Dumnezeu ne va putea folosi mai mult.

Dacă ne adâncim în mitologie și în toate obiceiurile, observăm că și **Crăciunul este un mit**. El nu are nici o bază biblică. Scriptura nu pomenește nici măcar într-un loc despre sărbătorirea nașterii lui Hristos. În biserica primară nu s-a sărbătorit așa ceva. Crăciunul este o dogmă a bisericii catolice, nu o învățătură creștină.

Nicăieri în Biblie sau în scrierile rămase din primele veacuri de după apostoli, nu se găsește nici măcar o aluzie la Crăciun. Vedeți? Nicăieri nu scrie nimic despre așa ceva. Crăciunul este numai un mit, un obicei. Moș Crăciun este o afacere comercială.

Dacă mergem înapoi și studiem începutul, putem vedea unde ne aflăm astăzi. Nu mai este nimic să ne poată ajuta, afară de revenirea Domnului. Da, nu mai este nici o cale de ieșire din acest haos, decât venirea Domnului.

Poate ar fi mai bine să cenzurez benzile pentru că ceea ce spun este destul de aspru. Știți ce zic eu? Sunt gata benzile? Să nu le vindeți. Înțelegeți? Benzile acestea nu sunt pentru vânzare. Pot fi împărțite în biserică și așa mai departe, dar nu afară pentru că în lume vor cauza confuzie. Înțelegeți? De aceea, vreau să le țineți până când le aducem diferit.

Să revenim acum la mesaj. Aș vrea ca fiecare dintre voi să fie cât mai treaz duhovnicește și să stea cât mai lejer trupește.

(Fratele Neville spune: „Sunt câteva locuri libere”).

Doamnele care stau în picioare, să vină aici sus. Este loc aici sus, surorilor. Da. Este un loc chiar aici în față, iar în spate este un scaun. Aici, la altar, sunt copiii, așa că puteți pune copiii acolo și să dați locul lor altcuiva, adulților care stau în picioare.

Doamnelor care stați în spatele stâlpilor de acolo, dacă ați vrea să veniți, sunt câteva locuri aici, iar câțiva dintre voi, fraților, puteți veni aici sus... este un loc lângă fratele Way. Veniți și luați loc, astfel încât fiecare să vă puteți simți ca acasă. Frate Shelby, dacă vrei să vii, este loc chiar aici lângă noi. Și fratele Evans, fratele Charlie și tu, aici sunt unul sau două scaune și două dincoace. Fraților, veniți sus și faceți-vă comozi, ca să puteți sta cât mai liniștiți în timpul serviciului și să nu obosiți stând în picioare.

Este un loc liber și la pian, așa că puteți sta și acolo, iar o doamnă din spate face semn că este un loc și lângă ea.

În timp ce frații își ocupă locurile, vreau să spun că astăzi, 17 decembrie, la Jeffersonville este o dimineață ploioasă, dar înăuntru ne simțim bine fiindcă știm că venirea Domnului este aproape și la fel veșnicia. Noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că putem sta în dimineața aceasta aici, ca să împărtășim

credincioșilor și necredincioșilor Cuvântul Dumnezeului celui viu, cu încrederea că aceasta va fi p zi mare pentru noi toți, pentru că începe să înțelegem lucrurile Domnului.

Acum aș vrea să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune., iar în timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să știu dacă este cineva care dorește să fie amintit în rugăciune. Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu și amintiți-vă cererile în inimile voastre.

Tată ceresc, suntem adunați în acest Tabernacol, iar microfoanele sunt pornite și înregistrează, în timp ce creștinii se roagă, făcându-Ți cunoscute cererile lor. Eu am studiat timp de două sau trei săptămâni Mesajul de astăzi, iar Duhul Sfânt vrea să folosesc câteva cuvinte, ca să așez subiectul în inimile oamenilor, astfel ca ei să poată vedea timpul în care trăim și să se pregătească pentru venirea Domnului. Dumnezeule, Te rugăm și pentru toți bolnavii și suferinzii din toată lumea.

Oh, Isuse, amintește-Ți în dimineața aceasta de Biserica Ta, de Biserica de pe tot pământul. Unele se află prin păduri, altele în valea deciziilor și altele pe vârful munților, dar peste tot în lume, copiii Tăi depind de Tine și de chemarea Ta și spun ca bătrânul Ioan care era pe Insula Patmos și a spus: „*Vino, Doamne Isuse!*”,

Noi de dăm seama să suntem în prezența dușmanului, care este mereu aproape și încearcă să ne împiedice și să facă orice îi stă în putință ca să ne oprească.

Oh, Doamne, în dimineața aceasta, Te rog să dai credință copiilor Tăi și putere să se ridice deasupra vrăjmașului. Deschide-ne inimile și fă ca sufletul lor să fie un pământ fertil în care să poată fi semănat acest Cuvânt al Vieții, ca să vină cea mare bucurie și marele seceriș.

Doamne, Te rog să binecuvântezi Cuvântul Tău și pe slujitorii Tăi. Ajută glasul meu slab, ca să pot fi tare prin ungerea Duhului Sfânt, iar în rândul de rugăciune, dă putere și credință, pentru ca atunci când vom părăsi această clădire să nu mai fie nici o persoană slabă printre noi. Dăruiește-ne aceasta, Doamne.

Noi știm că trăim în timpul sfârșitului și Te rugăm să ne binecuvântezi în timp ce citim Cuvântul Tău, în Numele lui Isus. Amin!

Acum voi citi în două sau trei locuri din Biblie, pentru că așa cum am anunțat duminica trecută, tema despre care vreau să vorbesc în dimineața aceasta se

numește „**Creștinism contra păgânism**”.

Ceea ce vreau să vă mai spun este că eu nu sunt un teolog și nici un învățător al Bibliei, ci sunt un om simplu și neînvățat, dar Îl iubesc pe Domnul Isus din toată inima mea. Eu nu am pretenția că sunt un teolog și nici nu încerc să iau locul unui teolog, dar vreau să vă explic cu toată smerenia lucrurile pe care mi le-a descoperit Duhul Sfânt și pe care trebuie să le dau bisericii mele.

Dorința mea este ca această biserică să crească în trăirea duhovnicească, pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, iar ținta mea este tocmai voia Lui. Acesta este motivul pentru care trebuie să port de grijă bisericii Sale.

Eu i-am citit pe istoricii bisericii primare și am văzut cum Irineu și ceilalți bărbați ai lui Dumnezeu au păstrat biserica neîntinată și nepătată de lucrurile lumești, cum s-au luptat împotriva învățătorilor mincinoși care s-au ridicat, și au apărat Evanghelia.

În timpul acela, Biblia nu era scrisă în forma pe care o avem astăzi. Ea a fost scrisă cum o avem noi astăzi, doar în timpul reformei, când Luther a adus-o și a tipărit-o pentru popor. Dar ei aveau Evanghelia vorbită de apostoli și au stat pe Aceasta.

În ce privește versetele pe care vreau să le citesc în dimineața aceasta, ele se găsesc în cartea lui **Ieremia 7.10-18** și în **Fapte 7.48**:

**Ieremia 7.10-18:**

„Și apoi veniți să vă înfățișați înaintea Mea, în Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu și ziceți: „Suntem izbăviți!...” ca iarăși să faceți toate aceste urâciuni!

**„Este Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu, o peșteră de tâlhari înaintea voastră?” „Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!”**

**„Duceți-vă dar la locul care-Mi fusese închinat la Silo, unde pusesem să locuiască odinioară Numele Meu, și vedeți ce i-am făcut din pricina răutății poporului Meu Israel!**

**„Și acum, fiindcă ați făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v-am vorbit dis de dimineață și n-ați ascultat, fiindcă v-am chemat și nu ați răspuns,**

***voi face Casei, peste care este chemat Numele Meu, în care vă puneți încrederea, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, le voi face întocmai cum am făcut lui Silo.”***

***Și vă voi lepăda de la Fața Mea, cum am lepădat pe toți frații voștri, pe toată sămânța lui Efraim!”***

***„Tu însă, nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei, și nu stăruie pe lângă Mine; căci nu te voi asculta!***

***Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?...”***

Înainte de a citi ultimul verset, mă voi opri puțin aici. Lăsați să vă pătrundă aceasta.

Dumnezeu îl avertizează pe proroc și îi spune: „Să nu te rogi pentru ei!”

Aș vrea să citim încă o dată începând de la versetul 16:

***„Tu însă, nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei, și nu stăruie pe lângă Mine; căci nu te voi asculta!***

***Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?***

***Copiii strâng lemne, părinții aprind focul, și femeile frământă plămădeala, ca să pregătească turte împărătesei cerului, și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei, ca să Mă mânie.”***

Acum aș vrea să deschidem la Fapte 7.45-50:

„Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de Neamurile, pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.

***David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu, și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.***

***Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.***

***Dar Cel Preaînalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, cum***

***zice prorocul:***

***„Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?***

***N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?...”***

Din versetele pe care le-am citit în dimineața aceasta, puteți vedea deja gândurile care mă preocupă în problema idolatriei. Despre idolatrie s-a scris foarte puțin, dar deși nu există multe cărți care să explice ce este idolatria, lumea este plină de ea.

Eu cred că motivul pentru care s-a ajuns aici, este că niciodată nu li s-a explicat oamenilor cum stau lucrurile și astfel ei nu știu ce este aceasta.

În ce mă privește, eu am avut ocazia și avantajul de a călători în multe locuri, astfel încât am putut să văd diferite fețe ale idolatriei și știu ce este ea.

În ultimele săptămâni când m-am adâncit în studiul idolatriei, oprindu-mă la mitologia greacă, la mitologie romană, etc., în mine s-a născut întrebarea: „Oamenii mai fac și astăzi acele lucruri? Astăzi este la fel ca la început?” Adevărul este că dacă privești idolatria de la început și pe cea de astăzi, vezi să nu s-a schimbat deloc.

Eu am vizitat India, o țară plină de idolatrie. Acolo sunt oameni care trec prin foc și alte lucruri, fără să li se întâmple nimic.

Într-o seară, când mă aflam la Bombay, am fost în templul lui Janis, unde s-au adunat cam șaptesprezece religii diferite, toate potrivnice lui Hristos. Ei mi-au pus atunci o mulțime de întrebări referitoare la Cuvânt. Înainte de a intra în templul lor, ni s-a cerut să ne descălțăm de pantofi, după care ne-au oferit loc pe pernițe. A durat destul de mult până când am privit totul, un fel de hocus-pocus, cum îmi place să-l numesc. Cel care ne-a dus acolo era primarul orașului, el însuși fiind un hindus.

Orașul era plin de mahomedani. Voi știți că Mahomed este un proroc venit de pe linia lui Ismael, fiul lui Avraam cu Agar.



El a mers paralel cu linia adevărată, la fel ca evanghelistul (voi știți la cine mă refer) care este considerat foarte mare în lume. voi știți că un mahomedan i-a propus o probă de putere, iar el a fugit.

După părerea mea, el nu trebuia să fugă, ci ar fi trebuit să spună: „În ce mă privește, eu nu am darul vindecării divine, dar printre noi sunt câțiva frați care posedă acest dar. Îngăduie-mi doar câteva ore, și-ți voi aduce un astfel de bărbat!”

Vedeți? Dacă ar fi vorbit în felul acesta, dacă ar fi spus că nu posedă darul vindecării, s-ar fi demascat pe el însuși înaintea denominațiilor care-i stau în spate și atunci l-ar fi dat afară.

În ceea ce mă privește, vă spun sincer că eu nu aș fi putut suporta ca acel necredincios să triumfe asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Chiar dacă părea o luptă pierdută, aș fi rămas pe loc, m-aș fi încredințat lui Dumnezeu, care rămâne întotdeauna Același, și aș fi arătat ceea ce cred. Da, eu aș fi spus la fel ca cei trei tineri evrei: *„Dumnezeul nostru poate să ne izbăvească din cuptor. Dar chiar dacă n-o va face, noi tot nu ne vom închina idolului!”* și sunt convins că aceasta mi-ar fi adus biruința.

Acest mare evanghelist este un cunoscut doctor în teologie și în întrebări biblice. Da, el este o personalitate puternică.

Eu aș fi întrebat cine este prorocul trimis de Dumnezeu: Hristos sau Mahomed? După care aș fi dovedit Adevărul cu Biblia.

Dacă aceasta ar fi fost chemarea mea, cum a fost cazul acestui evanghelist, eu m-aș fi măsurat cu celălalt și i-aș fi explicat Biblia în loc să fug și să mă ascund. Dar el nu s-a încrezut în Domnul, care ar fi putut să-l scape din necaz. Eu i-aș fi spus ce cred, după care l-aș fi rugat pe Dumnezeu să lupte pentru mine.

Mahomedanii au uitat lucrarea puternică pe care a făcut-o Dumnezeu la Bombay, când acel mahomedan orb și-a recăpătat vederea. Ei nu au vrut să menționeze aceasta.

Dar să mai rămânem puțin la oamenii aceștia. Ei nu sunt fățarnici, ci dimpotrivă, sunt la fel de sinceri ca mine și ca voi. Ba mai mult, uneori sunt mai sinceri decât noi, americanii. Ei nu sunt fățarnici, ci cred într-adevăr în lucrarea lor și trăiesc cu toată ființa pentru ea.

Aș vrea să vă vorbesc puțin despre idolatria lor.

Am uitat numele dumnezeului lor, care este dumnezeul focului și căruia i-au făcut o statuie uriașă. Fața lui se aseamănă cu fața unui om și are niște urechi mari ca să audă toate păcatele. În urechi i-au pus niște cercei uriași din rubin, doar unul dintre ei valorând mai mult de o jumătate de milion de dolari. O, cât de mult îl prețuiesc ei! De ce era nevoie să pună pe acea statuie idolatrică acele giuvaiere de preț?

Apoi darul care se cere în templu îl duce pe țăran la sărăcie. El este un om simplu, care vrea să-i mulțumească zeului său pentru recolta bună pe care i-a dat-o. Astfel, omul merge la templu, unde este binecuvântat de preot, după care se pregătește să treacă prin bazinul cu cărbuni aprinși, care are câțiva metri adâncime și câțiva metri lățime. Acei cărbuni sunt aduși la incandescență cu ajutorul aerului comprimat. Să știți că ceea ce vă spun nu este o poveste, ci este adevărat. După ce omul își mărturisește păcatele înaintea preotului, se toarnă peste el apa sfințită și binecuvântată de preot.

Ei au niște cârlige mari, cum sunt cele de prins pește, care au o lungime de un metru și jumătate, socotit de la vârf până la cârlig. La vârf se pune o greutate ca un glob, care se umple cu apă ca să fie cât mai grea. Ei iau aceste cârlige și le înfig în carne, după care le trag afară. Când cârligele le intră în carne, trag de ele ca să simtă durerea mai tare, fiindcă cred că în felul acesta îl mulțumesc pe dumnezeul lor. Ei nu sunt fățarnici în ceea ce fac!

În cadrul aceluiași ritual, ei iau o sulă care are mai multe vârfuri și își înțeapă cu ea nasul, limba și buzele, pe care le cos apoi cu ață dacă au vorbit nepotrivit. După aceea se coboară în bazinul cu foc.

Ei jertfesc un țap ca să primească îndurare înaintea dumnezeului lor. Vedeți? Jertfesc o viață pentru păcatele lor.

O, dacă ați auzi țipetele scoase de acel țap când este ucis! Ei își mărturisesc păcatele asupra lui, iar după aceea îl omoară. Vedeți? Ei știu că sângele este mijlocul prin care se primește iertarea.

După aceea, trec prin bazinul cu foc. Dacă cineva se teme și fuge prin bazin, aceasta atrage după sine rușinea. Ei trebuie să meargă cât mai încet și într-un timp cât mai îndelungat prin acei cărbuni incandescenti.

Bazinul are o adâncime de patru sau cinci metri, o lungime de treizeci sau patruzeci de metri și o lățime de doi metri și jumătate sau trei metri. Oamenii care trec prin bazin sunt desculți, iar pe trup au înfășurată doar o pânză albă care le acoperă goliciunea. Ei trec prin bazin cu acele cârlige înfipite în carne și intră într-o stare de turbare, făcând spume la gură. Toți intră pe la un capăt și ies pe la celălalt capăt, mergând prin foc fără să fie vătămați de el. Da, ei nu sunt atinși de foc deși se afundă în el cincizeci de centimetri, poate chiar mai mult, iar în timp ce merg prin bazin, iau cărbuni aprinși și-i aruncă pe ei. Cu toate acestea, ies la capătul celălalt nevătămați. Dacă le-ați privi picioarele, nu ați găsi nici măcar o zgârietură sau vreo urmă de arsură.

În timp ce-i priveam, mi-a venit pe inimă următorul gând: „Dacă jertfa adusă înaintea unui dumnezeu străin, sângele unui țap și credința în toate aceste lucruri nebiblice îi poate proteja pe păgâni, ce va face atunci Sângele lui Isus Hristos pentru cei care cred în Dumnezeul cel viu?”

Slujba idolatrică este un lucru ciudat.

Idolatria a existat de la începutul istoriei. Este de remarcat faptul că în cadrul slujbei idolatrice, omul își ridică singur idolul, îl fixează și apoi se pregătește pentru închinare.

Credeți cumva că acel idol este făcut după chipul lui Dumnezeu? Ei nu l-au văzut niciodată pe Dumnezeu. De altfel, chipul idolului este fără nici o formă. El este o închipuire, dar oamenii cred că acel chip idolatric îl înfățișează pe dumnezeul lor.

Rețineți aceasta! Chipul este făcut după închipuirea pe care și-o face omul cu privire la dumnezeul mitologic despre care el crede că există. Acesta este motivul pentru care merge înaintea aceluia idol și se aruncă în fața lui crezând că zeul, care este ființă invizibilă, vine în chipul aceluia idol și astfel poate vorbi cu el prin intermediul idolului. Da, el crede că zeul se așează în acel idol și îi răspunde la rugăciune.

Mulți dintre învățătorii care vă aflați în locul acesta, și care ați studiat mitologia, știți că acești idoli se luptau unii împotriva celorlalți.

Cu alte cuvinte, închinătorul crede că icoana idolului vorbește pentru el, și astfel păcatele îi vor fi iertate. Dar în spatele acestui idol nu stă Dumnezeu, ci diavolul. Da, diavolul este cel ce face aceasta.

Adevărul este că ei nu fac aceste lucruri numai de formă; unii dintre ei sunt închinători sinceri și fac totul din inimă.

Eu aș putea să vă dau multe exemple, ca să vedeți ce fac dracii prin aceste chipuri de idoli. Ei fac să iasă sânge din unele lucruri și tot ce este posibil, dar sunt draci.

Dacă cineva nu crede în existența diavolului, nu crede nici că există Dumnezeu. Da, dacă crezi că există Unul, trebuie să crezi că există și celălalt. Satana există cu adevărat și el este o ființă; el nu este o părere, ci un duh rău!

Unii învățători susțin că diavolul este numai un gând rău care îți vine în minte. Nu, o astfel de părere nu este adevărată! Diavolul este un duh.

Tot acești învățători susțin că Duhul Sfânt este doar un gând bun care-ți vine în minte. Să nu credeți așa ceva! Duhul Sfânt este Hristos care vine în voi sub formă de Duh.

Eu știu că voi, închinătorii la idoli, aveți versetele voastre cu care vă apărați, dar voi reveni asupra lor puțin mai târziu.

Deci închinătorii la idoli se aruncă în fața aceluia idol fiind convinși că dumnezeul pe care îl onorează se prezintă la ei prin chipul idolului. Ați înțeles că acel închinător nu este fățarnic? El primește într-adevăr legătura cu ceea ce este în idol, deoarece primește un răspuns. Apoi, face ceea ce îi spune idolul care este însă un dumnezeu mitic și nu Dumnezeu cel adevărat.

În aceste lucruri locuiește diavolul. Problema este că el intră de multe ori și în biserici și se dă drept Dumnezeu. Eu am putut observa lucrul acesta în timpul slujbei mele de predicator.

În dimineața aceasta noi avem doar o lecție, dar aș vrea ca după plecarea mea în slujba la care sunt chemat, să rămâneți lângă păstorul vostru și să țineți cu tărie la învățătura pe care ați primit-o aici! Să țineți tare la Cuvânt și să nu îl părăsiți! Să luptați pentru Cuvânt, indiferent ce vine sau pleacă! Da, voi să luptați pentru Cuvânt, pentru că și eu mă voi ține numai de El! Fratele Neville învață ceea ce am învățat și eu, de aceea aș vrea să veniți la adunare ca și până acum, ca să ascultați Cuvântul.

Eu nu știu unde mă va călăuzi Domnul în continuare. Dimineață, i-am spus soției mele: „De câțiva ani, în mine este o mare frământare, dar într-o zi voi ști ce este

aceasta. Nu știu unde mă va călăuzi acum, dar Îl voi urma oriunde mă va duce.”

În ce privește idolatria, ea este și astăzi la fel ca în trecut. Uneori, vin la altar oameni care spun tot felul de vorbe goale, învățate de la învățători orbi. Ei spun:

„Deschide-te pur și simplu și uită tot! Lasă-ți conștiința goală, căci vei deveni un Ilie și vei face asta și cealaltă!”

Ce minciună! Ei nu vin de la Dumnezeu, iar dacă-i ascuți, îți deschizi sufletul pentru toate duhurile satanice posibile! Să nu faceți în nici un caz așa ceva! Nu uitați că există un diavol care Îl imită pe Hristos aproape punct cu punct!

Eu m-am uitat la viața lui Martin cel sfânt, trimisul Bisericii Pergam. El a întâlnit un tânăr care era de fapt călugăr și pretindea că a fost ales de Dumnezeu să fie unul dintre prorocii bătrâni.

El spunea: „Ascultați de mine, pentru că eu sunt unul dintre prorocii bătrâni!” dar Martin nu a crezut în așa ceva! Nu a crezut pentru că viața acelui tânăr nu corespundea cu pretențiile lui.

La urmă, băiatul a spus: „Am să vă dovedesc că am fost chemat ca proroc! Sunt încă tânăr, dar am fost chemat pentru această slujbă!”

Vedeți? *„Darurile și chemarea se primesc fără pocăință.”* Ce se întâmplă cu acești oameni? Ei părăsesc Cuvântul, iar când părăsiți Cuvântul intrați în tot felul de lucruri.

Acel băiat a mai zis: „În noaptea aceasta, la miezul nopții, Dumnezeu îmi va da o îmbrăcămintă albă și voi sta cu ea în mijlocul vostru, ca semn că sunt unul din prorocii bătrâni.” Aceasta a făcut ca în noaptea respectivă toți să fie atenți.

Curând au auzit pe cineva zicând: „Vino înăuntru!” după care a urmat un du-te vino, și tânărul a primit veșmântul alb. După plecarea vizitatorului, ei au mers și au privit acea haină. Era într-adevăr albă și foarte frumoasă la privit.

Dar bătrânul episcop nu a putut crede aceasta. Totul părea foarte frumos, dar era în contradicție cu Scriptura, așa că atunci când băiatul s-a ridicat, i-a zis:

„Ia veșmântul acesta alb și arată-l lui Martin cel sfânt, omul lui Dumnezeu!” Dar tânărul nu a vrut să stea în fața profetului adevărat. Atunci au vrut să-l ducă cu

forța, dar când au vrut să ia haina, aceasta s-a dizolvat ca și cum n-ar fi fost nimic și a dispărut.

Vedeți? Așa se întâmplă când ești pus la probă. Dacă posedăm Aurul curat al lui Dumnezeu, nu trebuie să ne facem griji, pentru că El va trece proba. Duhul adevărului, Duhul lui Dumnezeu, va putea trece peste orice probă, deoarece El este încercat cu Cuvântul: „...Pe această piatră voi zidi Biserica mea...” (Matei 16.18).

Eu am văzut oameni buni care au căzut în isterie. Înțelegeți acum de ce aș vrea ca banda aceasta să nu fie dată afară? Eu am văzut oameni buni, chiar păstori pentecostali, care n-au înțeles bine că oamenii pot cădea de la Hristos și să facă lucruri care în final pot să-i ducă la spitalul de nebuni. Acești oameni nevinovați și-au deschis inima, iar duhurile de draci au pătruns în ea și i-au luat sub stăpânire. Da, diavolul există cu adevărat.

Am citit undeva, că odată Martin a văzut o ființă care avea pe cap o cunună de aur, un veșmânt alb și încălțăminte captușită cu aur. Ea a apărut înaintea lui și i-a zis: „Eu sunt Hristos, închină-te Mie!” Dar acest slujitor bătrân nu a vrut s-o facă. Ființa a repetat de două sau de trei ori acele cuvinte: „Eu sunt Hristos, închină-te Mie!” dar Martin i-a răspuns: „Hristosul nostru nu vine așa!” Acesta este adevărul!

Deci, voi trebuie să cunoașteți Cuvântul și să țineți tare de El! Vedeți, marea bătălie este aproape!

Noi ne-am jucat ani de-a rândul de-a biserica, dar acum a sosit timpul în care lane și lambre se vor împotrivi lui Moise, așa cum spune Biblia că o vor face și va fi un conflict, o luptă duhovnicească. Conflictul! Acolo vor fi unii care vor merge pur și simplu înainte, în timp ce biserica confesională va merge pe drumul ei, în denominațiune.

Părerea mea este însă că credinciosul adevărat se va angaja în lupta aceasta. Acesta este motivul pentru care ați face bine să vă pregătiți temeinic ca să știți ce faceți, pentru că altfel s-ar putea să fiți luați în stăpânire, fără să vă dați seama, de un duh necurat. Un astfel de duh va fi împotriva Cuvântului, deci să nu-l credeți! Țineți tare la Cuvânt!

Slujba idolatrică este veche și în Statele Unite. Cu ani în urmă, indienii Pueblo aveau un cult închinat zeului ploii. Ei au luat o broască țestoasă din nămol și au

făcut după ea o imitație, un chip asemenea ei. Apoi au păstrat chipul acela, ca și cum ar fi venit afară din nămol. Ei se aruncau înaintea ei și spuneau că este un dumnezeu al ploii, care s-a coborât jos în acel chip ca să le vorbească prin el. Da, ei credeau că broasca aceea care trăia în nămol și umezeală era Dumnezeu.

Acesta era un mit, o închipuire a lor: că acea broască țestoasă ar fi un dumnezeu, dar prin faptul că făceau aceasta, ei se închinau diavolului. Ei onorau o broască țestoasă crezând că este dumnezeul ploii. Ei chemau într-adevăr un duh asupra lor, deoarece și-au deschis inimile pentru el, dar în realitate era un duh fals.

Foarte mulți oameni își deschid și astăzi inimile pentru o lucrare falsă. Când spun că „zilele minunilor au trecut” sau: „Aceasta și cealaltă nu mai există!”, ei sunt de fapt în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu uitați că acela este un diavol sub masca creștinismului!

Dumnezeu să ne ajute!

Mai târziu voi reveni asupra acestui lucru, ca să vedeți și să înțelegeți că este un duh rău ascuns sub masca creștinismului. Acesta nu este Duhul lui Hristos, pentru că Duhul Lui vine întotdeauna conform Cuvântului Său. El nu poate să își tăgăduiască propriul Cuvânt!

Când a apărut creștinismul la Roma, în centrul orașului s-au construit aproximativ patru sute de temple păgâne, și anume: în interiorul celor unsprezece kilometri cât avea lungime zidul cetății. Toate aceste temple au fost închinare zeilor bărbați și femei. Gândiți-vă, patru sute de temple, toate diferite unele de altele.

Aceasta a fost starea pe care a găsit-o Pavel când a mers la Roma. Aceasta este ceea ce au găsit Acuila și Priscila, după Rusalii, când au fost trimiși la Roma pentru a întemeia o biserică creștină.

În vremea aceea, Roma număra două milioane de oameni, socotind și împrejurimile unde se aflau sclavii.

Deci în interiorul celor unsprezece kilometri de zid, se aflau patru sute de temple păgâne, toate închinare zeilor și zeițelor.

Acum am să vorbesc puțin despre ceea ce am luat din cărțile de istorie. Una dintre ele este la mine ca să vedem împreună cum a început slujba idolatrică, cum s-a ajuns să se dea această închinare idolilor și ce făcea închinătorul respectiv.

Omul mergea la templu și îl căuta pe preotul păgân. Acesta era începutul. Apoi îi dădea o jertfă, o sumă de bani. Când revenea, omul aducea o jertfă, un animal ca să primească trecere înaintea dumnezeului cu care voia să vorbească.

În unele temple erau numai zei, în timp ce în altele erau zei și zeițe.

Când omul intra în templu și îi dădea bani preotului, primea în schimb o lumânare pe care o pune la zeul cu care voia să vorbească. Pe altarul unde pune lumânarea, ardea focul în care urma să fie arsă jertfa. Acest altar se afla la picioarele idolului. Omul aprindea lumânarea, de la focul altarului acelu zeu, și o pune acolo.

Partea ciudată este că zeul ales dintre toți ceilalți zei, știa ce aștepta acel om de la el. Înțelegeți de unde știa, cum putea să-i răspundă închinătorului și cum vorbea cu el?

Eu nu știu de ce era aprinsă acea lumânare, dar după ce o aprindea de la focul altarului și o pune în fața idolului, omul intra într-o cameră, se arunca la pământ și începea să se căiască. Se ruga cu toată ființa în timp ce se închina înaintea acelu dumnezeu închipuit și îl ruga să vină în acel chip ca să-i vorbească.

Se spune că, chiar și un împărat a fost atât de mișcat încât s-a aruncat înaintea chipului lui Apollo și că a auzit o voce care i-a răspuns din acel chip.

Poate veți spune: „Frate Branham, a auzit cu adevărat o voce?”

Da, eu nu mă îndoiesc de aceasta, dar era vocea diavolului, nu a Domnului!

Poate că acel idol nu era ca Jupiter sau ca ceilalți zei cunoscuți, dar el se arunca în fața idolului ales, se închina înaintea lui și îl onora. Omul făcea aceasta fiind convins că Îl onorează pe Dumnezeul cel Atotputernic, pe care nu Îl cunoștea, dar despre care credea că îi va răspunde din chipul acelu idol.

Vedeți până unde mergeau lucrurile? Ei făceau un chip care le plăcea, apoi îi aduceau jertfe. Mergeau înaintea idolului și îi aduceau jertfe de mâncare și de băutură, pe care le puneau la picioarele lui.

Eu mi-am notat ceva din mărturiile istoricilor:

„...El mergea la picioarele chipului idolului, lua ceva din jertfa de băutură și mușca



o bucatică din jertfa de mâncare, după care punea totul la picioarele chipului idolului.” Ce făcea omul prin aceasta? Avea părtășie cu dracii, cu zeii și zeițele.

Vedeți? Acesta este un simbol premergător al creștinului care are părtășie cu Hristos atunci când ia parte la Cina Domnului. Deci, aceasta au găsit primii evangheliști care au mers la Roma ca să formeze prima biserică: o religie păgână în care oamenii aduceau onoare la zei și zeițe.

Cel mai cunoscut idol este Baal, zeul Soarelui. El avea și o femeie, pe Astartea, zeița Lunii. Chipul ei se găsea pe banii romani. Ea a fost numită și „împărăteasa cerului”, „mama tuturor zeilor”. Vedeți? Zeița lunii, Astartea și zeul Soarelui, Baal.

Aproape toate popoarele păgâne îl cinsteau pe acest zeu al soarelui. Chiar și indienii făceau aceasta când au venit europenii în America. Da, când au venit părinții noștri aici, i-au găsit pe indieni închinându-se la soare.

Deci, când au sosit primii creștini la Roma, i-au găsit pe romani cinstind zeii și zeițele.

În călătoriile pe care le-am făcut prin țările păgâne, am constatat că slujba idolatrică nu s-a schimbat deloc, așa cum nu s-a schimbat nici adevăratul creștinism! Ambele au rămas pe locul lor și vor rămâne așa până la revenirea Domnului Isus.

Aș vrea să vorbesc puțin despre aceasta ca să primiți o imagine, și cred că dacă aveți o gândire duhovnicească veți înțelege.

Pentru că Baal era zeul soarelui, plăcintele pe care le făceau în cinstea lui erau rotunde.

Și Ieremia ne spune în textul citit, cum femeile făceau această plăcintă pentru Baal, zeul soarelui și pentru împărăteasa cerului.

*Ieremia 7.18: „Copiii strâng lemne, părinții aprind focul, și femeile frământă plămădeala, ca să pregătească turte împărătesei cerului, și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei.”*

Motivul pentru care făceau acest lucru, îl găsim în Ieremia 44.18: *„Dar, de când am încetat să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate, și am fost nimiciți de sabie...”*

Deci ei spuneau: „Dacă nu-l cinstim pe Baal nu vom avea recolte bogate.” De ce? Pentru că Baal este zeul soarelui, al recoltelor. Cu alte cuvinte, soarele este acela care coace recolta.

Dar ce le-a zis prorocul? *„Tocmai pentru că ați ars tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului..., tocmai pentru aceea vi s-au întâmplat aceste nenorociri, cum se vede azi.”* (v. 23).

Vedeți? Nenorocirea a venit tocmai pentru că s-au închinat lui Baal, l-au cinstit și i-au adus jertfe.

Dacă Baal este un zeu rotund, aș vrea să fiți atenți ca să cuprindeți cuvânt cu cuvânt ceea ce vă voi spune, fiindcă numai așa veți putea înțelege mesajul pe care vreau să vi-l aduc. Deci, Baal este un zeu rotund, zeul soarelui. Templul construit în cinstea lui avea geamuri mari, în care se oglindea lumina soarelui.

Ieremia ne spune în textul citit, că femeile făceau în cinstea lui niște turte rotunde, cum este soarele.

Aceste turte erau puse apoi pe masa împărtășirii, care era și ea rotundă, deoarece ritualul se făcea în cinstea zeului soare și a zeiței lunii, care erau rotunzi.

Despre Baal se spunea că este zeul roadelor, pentru că el făcea totul să crească.

Biserica creștină timpurie s-a confruntat de la început cu aceste lucruri păgâne. Creștinii au găsit acest ritual în Roma păgână și poate fi întâlnit și astăzi în biserica romano catolică.

Adevărul este că noi toți suntem catolici. Da, noi suntem biserica catolică, pentru că cuvântul „catolic” înseamnă „universal”. Și noi suntem Biserica universală, credința apostolică. Dar între aceste două biserici este o diferență foarte mare: una dintre ele este catolică universală apostolică, pe când cealaltă este romano catolică.

Unii spun că biserica romană a fost întemeiată de Petru, această părere fiind împărtășită de mulți, dar aș vrea să văd un singur verset sau document care să dovedească că Petru a fost la Roma. Biserica romană susține că Petru a locuit la Roma între anii 41-46 d.Hr., dar acest lucru nu poate fi adevărat pentru că în timpul acela a domnit Claudiu, iar el i-a expulzat pe toți evreii din Roma:

*„Pavel a plecat din Atena și s-a dus în Corint.*

*Acolo a găsit un iudeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevastă-sa Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toți iudeii să plece din Roma.” (Fapte 18.1-2). Vedeți? Ei au fost expulzați din Roma pentru că erau evrei și astfel s-au întors în Palestina.*

Acuila și Priscila, întemeietorii bisericii din Roma, au fost nevoiți să părăsească orașul, la porunca noului împărat roman, Claudiu.

Se spune că Petru a fost episcopul bisericii din Roma, dar eu pot dovedi cu Scriptura că cel puțin până în anul 70 d.Hr., el nu a părăsit niciodată Palestina.

Acest lucru este scris în Scriptură, dar cu toate acestea, voi spuneți că el a fost la Roma. Vă spun însă că această afirmație este o dogmă, o minciună! Am citit toate istoriile care se referă la martiraj, dar în nici una dintre ele nu am găsit scris că Petru și Pavel ar fi fost omorâți la Roma. Nici o istorie nu spune așa ceva! Petru nu a fost la Roma! Eu mă aflu aici ca să dovedesc păgânismul, ajutat de Domnul și de Cuvântul Său.

Vedeți, este simplu să vă arăt cum este cu biserica. Voi vorbiți despre catolici, dar stați puțin!

Din mărturia Scripturii, vedem că după ce Acuila și Priscila au fost expulzați din Roma, micuța biserică întemeiată de ei a rămas singură. Mă refer la cei care s-au convertit la creștinism. Ei erau păgâni întorși la creștinism prin vestirea lui Acuila și a celorlalți creștini care se aflau în Roma, care au întemeiat biserica și s-au îngrijit de ea până când au fost expulzați.

După expulzarea evreilor, constatăm că cei rămași în biserică și-au pus episcopi și învățători dintre ei și și-au făcut propria doctrină. Aceștia au căutat să primească trecere înaintea împăratului (a lui Constantin și a celorlalți împărați care au urmat la tron). În plus, au avut nevoie de mai mulți membri ca să poată rezista în mijlocul frământărilor politice ale vremii. Astfel, au adus în biserică membri noi, care nu știau însă despre Dumnezeu mai mult decât știu americanii de astăzi. Lor li s-a cerut doar o mărturie de pe buze, superficială. La ce a dus aceasta?

„La ceva aparte”, cum spunem noi astăzi, pentru că au început să Îl mărturisească pe Hristos ca pe un dumnezeu simplu lângă dumnezeul lor. Apoi, au introdus în

biserică ceremonialul păgân. Preotul roman a preluat lucrarea din biserică și a început să le dea „cina”, dar în loc să se facă frângerea pâinii, care simboliza trupul lui Hristos, ei au început să pregătească o pâine rotundă, așa cum sunt soarele și luna. Biserica romană face pâinea așa până în ziua de astăzi (rotundă și netedă). Mai mult, preoții romani pun această hostie pe altar și o străpung ca pe trupul lui Hristos.

Astăzi sunt foarte multe controverse între înalții prelați ai bisericii, una dintre ele fiind „pâinea de la cină”. Astfel, unii spun că pâinea este trupul lui Hristos, în timp ce alții sunt de părere că ea numai simbolizează trupul Lui.

Biserica romano-catolică, spune că pâinea este chiar trupul Domnului, deoarece în vechea religie romană păgână, se spunea că turta făcută în cinstea lui Baal, și care era rotundă, era chiar trupul zeului. Nici o masă creștină nu are pâine rotundă pe ea.

Ei și-au pus altarul spre răsărit (Est), așa cum au făcut și în templele păgâne în care îi cinsteau pe zei. Apoi au adus în biserică închinarea la femeie, cum se făcea în templele păgâne unde se închinau la zeițe.

Astfel, Astartea a fost înlocuită cu Maria, care a fost numită împărăteasa cerului, Jupiter a fost înlocuit cu Petru, etc., apoi au avut nevoie de o dogmă cu ajutorul căreia să se poată justifica.

Când Acuila și Priscila s-au întors la Roma, după treisprezece ani, au găsit biserica total căzută de la adevăr, îmbrăcată în slujba idolatrică și condusă de o ierarhie uriașă.

Ca să-și poată introduce dogma, ei au trebuit să înlăture Biblia total.

Fraților, eu sunt un om neînsemnat, dar am cartea „Faptele credinței noastre”, care este numai pentru preoți, iar din discuțiile pe care le-am avut cu diferiți preoți, știu că nici un preot nu va discuta niciodată pe baza Cuvântului, deoarece pentru el Biblia este o carte ca oricare alta.

De exemplu, episcopul Sheen a spus cu doi ani în urmă, chiar aici, că „Toți cei care încearcă să creadă Biblia, sunt ca cineva care merg printr-o apă nămolosă!” Vedeți, ei nu cred în Biblie! Părerea bisericii romane este că Dumnezeu este în biserica Sa, nu în Cuvânt!

Nu demult, a venit la mine un preot de pe strada de mai sus, ca să mă întrebe în legătură cu botezul lui Mary Elisabeth Frazier, care a decăzut și s-a întors înapoi la catolicism.

El mi-a zis:

„Tu ai botezat-o pe Mary?”

„Da”, am răspuns eu.

„Cum ai botezat-o?”

„Cu botezul creștin.”

„Cu ce fel de botez?”

„Este un singur botez creștin”, am răspuns eu.

„Adică prin scufundare?”

„Da, domnule.”

„Deci ai botezat-o în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt?”

„Acesta nu este un botez creștin, pentru că în botezul creștin, omul este scufundat în Numele Domnului Isus Hristos.”

„Poți documenta ceea ce spui și în fața unui episcop?”

„Dacă un episcop nu poate crede Cuvântul Scripturii, trebuie să rămână fără Cuvânt. Nu vreau să fiu prea dur, domnul meu, dar Biblia spune:

*„Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;*

*nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui.”* (Matei 5.34-35).

„Curios”, a răspuns el, „dar biserica catolică a obișnuit să boteze în felul acesta.”

„Când?” l-am întrebat eu.

El spunea cu toată convingerea că la început au făcut și ei așa și noi toți am fost la fel. Este adevărat, dar începutul vine de la Rusalii, nu de la Roma. Acesta este

singurul început al bisericii adevărate.

Biserica creștină a început la Rusalii! Ea a început cu o trezire de Rusalii, cu un botez de Rusalii și cu o experiență de Rusalii și toți venim din Biserica originală de la Rusalii.

Acum fiți atenți! Noi am constatat că biserica romană a fost nevoită să se îndepărteze de învățăturile biblice, ca să poată introduce aceste dogme păgâne. După aceea, ea a căutat să fie recunoscută de împărați și să-și câștige cât mai mulți adepți, așa că i-a adus înăuntru pe păgâni.

Petru a fost evreu, este adevărat? Puteți accepta ideea că Petru cel sfânt a fost de acord să se introducă în biserică chipuri idolatrice? Puteți accepta că el, care era evreu și nu-i era permis prin Legea lui Moise să privească chipul unui idol, ar fi putut face așa ceva? Nu, Petru nu a făcut-o!

Puteți accepta că el ar fi putut spune: „Tot ce am scris înainte este greșit, de aceea arunc totul la gunoi! În continuare voi trăi ca duh în biserica romană și voi prelua totul!”? Nu! Așa ceva este imposibil, dar ei s-au folosit de un truc.

Și ce au făcut? Au introdus o dogmă care spune că Petru a fost înmormântat în biserică, și că el a lăsat de la început toate poruncile și denumirea de „biserica catolică.”

Aceasta este însă o minciună! Nu există nici un verset biblic, nici un document istoric, nimic, care ar putea să dovedească această afirmație, pentru că Petru nu a făcut-o niciodată!

Preotul păgân din prima biserică romană se aseamănă perfect cu colegul lui de astăzi. Ei cred că pâinea de la Cină este trupul Domnului, că Hristos vine jos și intră în bucata aceea de pâine de pe altar, care poate fi mâncată peste noapte de un șoricel.

Vedeți? Acesta este motivul pentru care catolicii cred că trebuie să mergi la biserică dacă vrei să te închini lui Dumnezeu; ei cred că Dumnezeu este în biserica lor.

Acesta este motivul pentru care se apleacă în orice loc din biserică și își fac cruce: pentru că cred că această bucată de pâine este Dumnezeu. Însă adevărul este că hostia rotundă de pe altar, nu este nimic altceva decât înfățișarea lui Baal, zeul

soare.

Acesta este motivul pentru care biserica romană nu a vrut să primească învățătura creștină adusă de Irineu, Policarp, Pavel, etc.

Ioan este ucenicul care a trăit cel mai mult; el a fost exilat timp de trei ani pe Insula Patmos din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. Ioan predica Cuvântul Domnului, și mai mult, a aranjat Biblia în forma ei definitivă, punând toate epistolele laolaltă. El a fost arestat chiar în timp ce se afla cu elevii săi și l-au exilat timp de trei ani pe acea insulă. După moartea împăratului a fost adus înapoi și a scris cartea Apocalipsei.

În ceea ce privește întrebarea: „Unde este Dumnezeu: în biserică (în templu) sau în Cuvântul Său?” Biblia răspunde clar: *„Cuvântul este Dumnezeu!”*

Să citim pentru aceasta Ioan 1.1+14: *„La început era Cuvântul, și cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”*

Concluzia este că indiferent ce învață o biserică, fie ea baptistă, prezbiteriană, metodistă etc., dacă nu corespunde literă cu literă cu Cuvântul, cu Biblia, este greșită, pentru că Ioan a spus atunci când se afla pe Insula Patmos, că: *„Dacă va adăuga cineva ceva, sau dacă va scoate ceva din Biblie, este un om pierdut.”* (Apocalipsa 22.18-19 – parafrizare).

Dar cum s-a ajuns la adăugarea acestor lucruri păgâne și la cinstirea idolilor? Cum au făcut ei dintr-un singur Dumnezeu, trei? Cum a fost posibilă adăugarea acestor lucruri păgâne, pe care biserica primară nu le-a învățat niciodată și care nici măcar nu au fost pomenite în mijlocul ei?

La Conciliul de la Niceea, s-a pus întrebarea dacă Dumnezeu este Unul singur sau dacă este alcătuit din trei persoane? La acea mare dezbatere a participat o mulțime mare. Unul dintre ei era episcop (un predicator rusalistic), care-și punea mâinile peste bolnavi.

Ei au luat însă un fier fierbinte și l-au pus pe mâinile lui ca să și le retragă. Alții au început să le scoată ochii cu săbiile, etc. Se spune că o mulțime de martiri au luptat pentru acest Cuvânt. Aleluia! Astfel, ei și-au amestecat sângele cu cel al profeților din vechime.

Frate, acest Cuvânt este Cuvântul lui Dumnezeu.

Când s-au pocăit însă acești păgâni, au adus cu ei și idoli lor și i-au amestecat cu creștinismul. Acesta este motivul pentru care nu au mai folosit Biblia: Ea este împotriva acestor lucruri și le demască. Ei vă vor spune că nu cred ce spune Biblia, ci vor zice: „Este bună și Ea, dar biserica este Cuvântul suprem!”

Același lucru îl găsim și la penticostali. Nu vă ridicați așa repede împotriva catolicilor, pentru că și noi suntem la fel de vinovați... metodiștii și baptiștii și fiecare dintre ei.

Voi, metodiștii, care vă pretindeți atât de sfinți, de ce l-ați omorât pe Iosif Smith? El a locuit în America, în națiunea care îi dă fiecărui om dreptul de a crede ce vrea. Eu nu cred ceea ce a vestit el, dar nu ați avut dreptul să-l omorâți.

Voi, baptiștilor, la câți oameni le-ați închis gura, la fel ca ceilalți?

Penticostalii sunt la fel de vinovați ca ceilalți. Pe zi ce trece, voi deveniți tot mai mult ca o cămașă împănată cu fățărnicie, în loc să vă umpleți cu smerenie și cu puterea Duhului Sfânt. Aveți doar o parte a Cuvântului, fără Duh, și faceți mai multă pagubă decât toți ceilalți, trăind tot în ceremoniale păgâne, cu tot felul de idei în privința trinității și multe alte lucruri pe care nu le puteți dovedi cu Cuvântul. Cuvântul lui Dumnezeu este împotriva acestor lucruri. Ce trist! Ce trist!

Când prima biserică din Roma a deviat de la Adevăr, după expulzarea creștinilor evrei din oraș, a trebuit să pună Biblia la o parte, ca să primească ceremoniile păgâne. Ea a vrut să aibă totuși un suport pentru ceea ce făcea, de aceea a zis: „Petru a fost primul papă al bisericii din Roma.”

Bine, să presupunem că este adevărat, dar ar tăgădui Petru cuvintele pe care le-a spus la Cincizecime? Vă puteți închipui ca un evreu să ridice idoli?

Eu vă pot dovedi cu Biblia că Petru a părăsit Palestina o singură dată, iar atunci s-a dus în Babilon, de-a lungul Eufratului. Deci, după spusele Bibliei el nu a fost niciodată la Roma, ci totul este doar o părere păgână.

Priviți la mișcarea penticostală și veți vedea că nici ea nu se ține de Cuvânt. Voi să țineți întotdeauna Cuvântul și atunci veți sta pe calea bună! Dacă vă veți depărta însă de El, nu veți ajunge nicăieri.



La una din adunările pe care le-am ținut aici, o femeie a sărit în sus și a întrerupt chemarea la altar printr-o vorbire în limbi. Când am venit din nou, într-o altă seară, Billy mi-a zis afară: „Femeia aceea a spus că mai are un mesaj pe care îl va aduce în seara aceasta.”

M-am uitat la ea: avea părul scurt și era îmbrăcată cu o rochie atât de strâmtă încât părea turnată pe ea. Curând a început să-și aranjeze părul și și-a tras ciorapii în sus, așa că mi-am dat seama că va începe foarte curând. Și într-adevăr, a sărit în sus și a început, dar eu m-am întors spre ea și am strigat: „Stai jos!” Ea a continuat să vorbească, așa că am repetat: „Ai auzit? Stai jos!”

Când s-a terminat serviciul din seara aceea și am ieșit din adunare, au venit la mine patru sau cinci bărbați, care-o însoțeau pe acea femeie și mi-au spus: „L-ai întristat pe Duhul Sfânt!” Dar eu le-am răspuns: „Orice duh care este întristat de Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie întristat! În Biblie scrie că duhul prorocului este supus prorocului!”

„Ea trebuia să aibă și tălmăcire la ceea ce spunea în acea limbă, deoarece vorbirea în limbi este prorocie numai când este și tălmăcită.”

„Este adevărat”, am spus eu „dar trebuia să aștepte să-mi termin eu mesajul, apoi putea să spună.”

Altul a zis: „Dar tu învățai Cuvântul!”

„Da, așa este, eu mă sprijin numai pe Cuvânt.”

„Da, dar ea avea ceva proaspăt primit din cer”, a continuat altul, „altceva decât ceea ce spui tu.”

Priviți! Dacă aceasta nu este o cădere înapoi în biserica romano-catolică, atunci nu știu ce este.

Facă Domnul ca orice cuvânt al oamenilor și orice duh, să fie găsit mincinos, iar Cuvântul lui Dumnezeu să fie găsit adevărat. El rămâne întotdeauna pe primul loc.

Aceasta este marea problemă de astăzi: că ei au atâtea „descoperiri” și lucruri false. Aceasta îi face să se închine și să-și deschidă inima pentru diavoli, în loc să stea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt oameni sinceri și cuviincioși; sunt oameni buni, dar problema este că nu poți vorbi cu ei. Astfel, dacă încerci să le spui ceva,

Îți răspund imediat: „Noi credem aceasta și aceea! Noi aparținem la pentecostali!” sau: „Noi credem așa și așa, pentru că suntem bapțiști!”

Dar eu cred Aceasta pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu și vă provoc pe fiecare să mă cercetați în tot ceea ce spun! Țineți tare la Cuvânt pentru că este Adevărul. Stați cu El!

Așa s-a format prima biserică romană. Cum? Prin faptul că în loc să dea ascultare Cuvântului, s-au luat după dogme. Astfel, în loc să-i numească pe păstori, episcopi, așa cum spune Cuvântul, i-au numit „părinte”, așa cum fac până astăzi. Iar acum ei zic: „Trebuie să admiți că această hostie este trupul lui Hristos.” Astfel, preotul devine dumnezeu și Îl „obligă” pe Dumnezeu să schimbe hostia în trupul lui Hristos. O, vai! Iar oamenii inteligenți lasă să li se bage pe gât o asemenea minciună.

Dar închinătorii adevărați, episcopii adevărați (supraveghetorii), au stat cu tărie pe Cuvânt. Ei au fost la Niceea și au ținut cu tărie la Cuvânt! Da, așa a fost: ei au venit înăuntru ca martori și indiferent ce au spus alții, au ținut tare de Cuvânt, refuzând să primească ceva din slujba idolatrică.

Aș vrea să-mi arătați un singur document care să ateste că Patrick cel sfânt a aparținut vreodată bisericii romano-catolice. Nu veți putea arăta așa ceva, pentru că el a fost unul din cei care au protestat împotriva ei! El a fost nepotul lui Martin cel sfânt.

Am citit aici ceva despre o femeie numită Hazeltine, care a scris câteva articole despre Conciliul de la Niceea. Ea scrie că odată s-a dus la Biblioteca din Oxford și a cerut cartea: „Viața lui Martin cel sfânt”. Surprins, bibliotecarul i-a răspuns: „Bine, dar bărbatul acesta nu a fost canonizat de biserica romană.”

Sigur că nu a fost canonizat, doar a protestat împotriva acestei biserici. Și la fel a făcut sfântul Patrick. Ei au fost bărbați puternici care s-au ținut cu tărie de Cuvântul lui Dumnezeu, au întemeiat școli biblice în care i-au învățat pe oameni Cuvântul, și au rămas în El. Ei nu au făcut nici un compromis cu idolatria, ci au stat departe de ea!

Noi constatăm că și astăzi este la fel. Astfel, biserica romană face hostia tot rotundă și crede că Hristos vine jos să intre în ea și în vinul pe care îl beau numai preoții. De ce nu îl beau cu toții, pentru că Hristos a dat paharul de la unul la altul?

Vedeți? În ritualul păgân, preoții beau tot vinul. Acesta este păgânism, păgânism clar, dar lor nu le pasă.

Vedeți? Ei sunt încă păgâni, iar dacă încerci să le vorbești din Biblie, îți spun: „Noi nu vrem să vorbim cu tine din Biblie!”

Unul dintre preoții lor mi-a spus odată: „Domnule Branham, tu încerci să vorbești despre o Biblie, dar eu vorbesc despre o biserică.” Dar eu i-am replicat: „Dumnezeu este Cuvântul!”

Acesta este motivul pentru care, până astăzi, cei care aparțin bisericii catolice trebuie să meargă la biserică dacă vor să se închine lui Dumnezeu. Ei au fost învățați că Dumnezeu este în hostia aceea rotundă care este pregătită după perdeaua altarului. Puteți vedea că acest lucru este păgânism? Sigur că este!

Puteți vedea că oamenii care primesc ceea ce este în contradicție cu Cuvântul sunt de același soi. Nu o aseamănă Dumnezeu pe biserica catolică cu o curvă în Apocalipsa 17? Nu este ea mama bisericilor protestante? Nu este ea mama curvelor? De ce? Pentru că le dă locuitorilor pământului din vinul curviei ei, adică dogmele și doctrinele ei. Da, ea ține în mână un potir de aur, plin de spurcăciunile și necurăția curviei ei și le dă la toți să bea din el, în loc să le dea Cuvântul Dumnezeului celui viu, care este curat și nealterat. Oh, Dumnezeule, ai milă de noi!

Mi-am notat aici ceva ce a spus Irineu, și anume:

„Cuvântul lui Dumnezeu Se aseamănă cu o mulțime de mărgăritare mari și frumoase, care au fost alese ca să se facă din ele un monument pentru un Împărat mare și puternic.”

El a mai spus: „Dar unii au făcut din credință numai dogme și confesiuni.” Aceasta a făcut Roma din toate aceste mărgăritare frumoase pe care le-a luat în posesie și formează din ele o icoană care-i va înșela pe cei neștiutori din lumea aceasta. Ei fac aceasta ca să strice căile lui Dumnezeu și să le acopere de rușine.

Dacă încercați să suciți Cuvântul lui Dumnezeu ca să se potrivească cu învățătura organizației voastre, înseamnă că luați mărgăritarele din Trupul marelui Împărat și formați chipul unui câine, al unei vulpi, al unui porc, etc., iar în felul acesta îi înșelați pe cei neștiutori de Cuvânt.

Totuși, există o minoritate care are Duhul lui Dumnezeu, reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup și au devenit una. Dumnezeule, înmulțește rândurile lor, ale noastre! Cuvântul! Nimic înafară de Cuvânt! Gândiți-vă la ceea ce a spus Domnul Isus în Matei 24.35: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”*

Dacă Cuvântul spune: *„Botezați-i în Numele Domnului Isus Hristos!”* (Fapte 10.48), ei refuză să ia aminte și botează în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, făcând din singurul Dumnezeu, trei; apoi, în loc să boteze prin scufundare, stropesc. Fac tot răul posibil. Merg până acolo încât spun că băltoace cu apă murdară se pot găsi peste tot, dar botezul prin stropire cu apă sfințită se găsește numai la preoții lor. Dar toate aceste lucruri nebiblice, încearcă să oprească punerea mărgăritarelor în Trupul marelui Împărat, în Hristos.

Dumnezeu a devenit trup în Isus Hristos, dar vedeți cum strică ei căile Domnului?

Voi îi lăsați pe oameni să vină la biserică oricum. Astfel, femeile își pot tăia părul și se pot îmbrăca cum vor. Mai mult, veniți la biserică chiar dacă jucați jocuri de noroc sau mergeți și faceți tot felul de lucruri neîngăduite.

Unii predicatori merg la ștrand cu femei dezbrăcate sau în costume de baie, fumează, beau băuturi alcoolice, merg la filme, stau la televizor și fac tot felul de lucruri neîngăduite și scârboase, iar apoi spun că sunt slujitorii lui Dumnezeu. Ei fac toate acestea deși știu că trupul lor este templul lui Dumnezeu, care trebuie să fie închinat lui Dumnezeu și nu să slujească acestei lumi necurate. Ei au luat giuvaierele lui Dumnezeu și le-au aruncat la porci, vulpi sau câini și i-au hrănit cu ele pe cei neștiutori și fără experiență.

De ce i-a spus Dumnezeu lui Ieremia toate lucrurile pe care le făcea poporul? Pentru că El are întotdeauna calea Lui.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise l-ar fi spus Domnului, când i-a poruncit să-și dea jos încălțăminte: „Îmi voi da jos pălăria, nu încălțăminte!”? Dacă ar fi făcut așa, nu ar fi avut descoperirea pe care a primit-o. Deci, noi trebuie să venim pe calea lui Dumnezeu, pentru că El are o cale!

Ar mai fi multe de spus, dar aș vrea să mai citim ceva din Cuvânt. Vom deschide și vom citi din Numeri 25, ca să vedem că mărturia credinței are un rol foarte important. Dumnezeu este plin de îndurare, dar El privește peste tot și trage o linie de despărțire de care trebuie să ținem cont.

Numeri 25.1-5:

*„Israel locuia în Sitim; și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab. (Ascultați!).*

*Ele au poftit poporul la jertfele dumnezeilor lor; și poporul a mâncat și s-a închinat până la pământ înaintea dumnezeilor lor.*

*Israel s-a alipit de Baal-Peor, și Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel.*

(Nu-i de mirare că El a spus: „Pentru astfel de oameni nici să nu vă rugați”. Vedeți?).

*Domnul a zis lui Moise: „Strânge pe toate căpeteniile poporului, și spânzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca să se întoarcă de la Israel mânia aprinsă a Domnului.*

*Moise a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare din voi săucidă pe acela dintre ai lui care s-au alipit de Baal-Peor.”*

„Ucideți-i pe fiecare dintre ei!” Dumnezeu vrea să fie onorat ca Dumnezeu și nu acceptă să fie pe locul doi. Are El nevoie să fie mărturisit oare prin Baal, printr-o dogmă sau teorie omenească, prin vreo idee referitoare la mărturia de credință sau prin vreo părere confesională, care în realitate nu face decât să-l întunece calea?

El este Dumnezeu și poate să-i ridice lui Avraam copii și din pietrele acestea! El nu are nevoie de denominațiunile voastre! Nu are nevoie de societățile sau școlile voastre, nici de alte lucruri asemănătoare!

El poate lua în mâna Sa un nimic, pune în el un duh de viață și acela va deveni ceva care-L va sluji. Aceasta este ceea ce face El ca Dumnezeu. Deci, nimic nu este la voia întâmplării înaintea lui Dumnezeu.

Să-l luăm, de exemplu, pe papa Leon cel mare. El a domnit între anii 440-461 și a crezut că ceea ce face este corect. Înaintea lui a fost papa Victor, care a fost un șarlatan. El a poruncit ca toți creștinii să fie prinși și martirizați.

Dar știți cine a fost cel care a decretat aceste omoruri? Sfântul Augustin din Hipo. Da, chiar el!

Istoria relatează că acest Augustin din Hipo a avut ocazia să fie un om umplut cu Duhul Sfânt. Se spune că odată stătea în grădina din Lyon, Franța. El a urmat școala la care au fost învățători Irineu, Martin cel sfânt și alți bărbați de seamă ai lui Dumnezeu. Și în timp ce stătea în grădina acelei școli, a venit Duhul Sfânt, dar Augustin a refuzat să-L primească.

Ce a devenit el apoi? De două ori un copil al gheenei, față de cum fusese înainte. Imediat după acel eveniment, el a plecat la Hipo, în Africa, și acolo a întemeiat o școală numită „Arată-mi aceasta!”

Eu pot dovedi cu ajutorul Istoriei că el este cel care a spus: „Este corect ca oricine nu este de acord cu dogmele bisericii romano-catolice, să fie ucis!”

Da, aceste cuvinte au fost spuse de Augustin din Hipo. El a dat edictul prin care s-a hotărât uciderea creștinilor care aveau o altă mărturie decât aceea a bisericii romane. El a dat binecuvântarea la introducerea învățaturii păgâne: la introducerea închinării la zeul soare și la îndepărtarea învățaturii Bibliei.

Știți de unde ați preluat Crăciunul? Hristos S-a născut în aprilie, dar ce au făcut ei?

Sistemul solar merge mai încet pe măsură ce ne depărtăm de soare și ziua se face tot mai mică. Între 20-25 decembrie, Roma păgână sărbătorea nașterea zeului soare.

Da, această sărbătoare care se ținea cu cântece și jocuri, dura cam cinci zile: era serbarea nașterii zeului soare.

Puteți vedea ce a ieșit de aici?

Ei au spus: „Luăm zeul soare și facem din el Fiul lui Dumnezeu.” Vedeți? Toată lucrarea aceasta este păgână încă de la început. Ce se întâmplă cu ocazia aceasta? Oamenii aleargă în sus și-n jos pe străzi, ca să facă tot felul de cumpărături din magazine.

**Sărbătoarea Crăciunului este păgânism, este cinstirea diavolului,** iar Augustin este cel care și-a dat binecuvântarea asupra acestor lucruri.

Dacă veți citi cartea „Glorioasa reformație”, a lui Schmucker, veți vedea că de când Augustin din Hipo a dat acest Edict al bisericii catolice, ea a avut libertatea să-i ucidă pe toți aceia care au refuzat învățătura ei păgână.

**Și din vremea sfântului Augustin, care a trăit la aproximativ 300 de ani după Hristos, până la marele masacru din Irlanda, din anul 1650, biserica catolică a ucis șaiszeci și opt de milioane de protestanți.**

Aceasta o spune Istoria martirilor, a romanilor.

Dacă nu sunteți de acord și vreți să vă certați, certați-vă cu istoricul care a scris aceasta. Eu nu am făcut decât să reproduc cuvintele lui.

Catolicii nu merită să poarte acest nume! Ei sunt romani păgâni. Când spun aceasta, nu mă refer la oamenii scumpi din mijlocul lor, deoarece printre ei sunt zeci de mii de oameni sinceri. Eu cred că fiecare închinător la idoli crede că se închină la Dumnezeu, pentru că așa sunt învățați de învățătorii lor idolatri, dar ei sunt închinători la idoli și au idoli peste tot.

Aș vrea să vă mai spun un lucru peste care am sărit.

În anul 1640, în Irlanda a început un măcel cumplit, sub îndrumarea iezuiților romani și a preoților, în care au fost uciși o sută de mii de credincioși din convertiții sfântului Patrick. Dacă sfântul Patrick a fost un romano-catolic, atunci de ce și-au ucis propriul popor? O sută de mii este un număr mare. Dar de ce au făcut-o? Pentru că n-au fost de acord cu învățăturile lor păgâne.

Eu am vizitat câteva din bisericile sfântului Patrick din Irlanda. Sunt de fapt niște hale mari și vechi și vă pot spune că acolo nu există nici un chip idolatric pentru că ei nu s-au rugat ca acei oameni morți să vină și să intre în acel idol.

Voi știți că acum doi sau trei ani, biserica catolică a introdus în circuit o dogmă nouă, în care se spune că Maria ar fi înviat din morți și s-ar fi înălțat trupește la cer.

Câți dintre voi își mai amintesc aceasta?

O, da, toți! Ziarele erau pline de aceasta! Biserica aceasta este clădită pe dogme! Nu găsiți nicăieri nici măcar o bucățică de adevăr.

Voi protestanții care vă împotriviți și nu vreți să primiți Cuvântul lui Dumnezeu, sunteți la fel de răi! Bisericile voastre sunt zidite tot pe dogme, la fel ca biserica catolică și cât timp nu vreți să vă întoarceți la Cuvântul Dumnezeului celui viu, sunteți tot pe un drum greșit. Da, așa este.

Voi, așa numitele „Societăți ale lui Dumnezeu”, nu faceți decât să-i omorâți pe oameni.

Voi, Adunările lui Dumnezeu, voi pentecostali unitarieni, trinitarieni sau de care sunteți, puneți deoparte aceste idei denominaționale și întoarceți-vă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Voi vă amăgiți singuri, deoarece în acești idoli denominaționali este duhul diavolului. Ați știut aceasta? Denominațiunea este un idol!

Astfel, dacă îi întrebi: „Ești creștin?”, ei îți răspund: „Eu sunt metodist!”

„Ești creștin?” „Eu sunt pentecostal”, etc. Aceasta nu înseamnă mai mult decât că ești gol și murdar, un nestatornic și un vagabond, un porc îngrășat, un câine sau dihor care nu are nici o legătură cu Cuvântul. Acesta este adevărul.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este să ne întoarcem înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Desigur.

Știați că pe Patrick nu l-a chemat așa? Numele lui adevărat a fost Succat. Surorile lui au fost ucise, iar el a fost răpit, dar a reușit să se întoarcă acasă pentru că și-a dresat niște câini, cu ajutorul cărora a fugit. El a înființat în nordul Irlandei o școală care nu l-a recunoscut niciodată pe papa ca vicarul suprem al lui Dumnezeu.

Patrick nu a crezut niciodată aceasta, ci a stat tare pe Cuvânt. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe acest Patrick, care a fost cu adevărat un om mare.

Uneori se aude chiar și printre istorici să „Sfântul Patrick a izgonit toți șerpii din Irlanda!”

Citiți Istoria și veți vedea că acest bărbat a crezut în vorbirea în limbi. El credea și că dacă va pune mâna pe șerpi, aceștia nu îl vor mușca, și că nu va muri chiar dacă va bea ceva de moarte. Și pentru că într-o zi a prins un șarpe de coadă și l-a aruncat din calea lui, s-a spus că a izgonit toți șerpii din Irlanda.

Mă întreb ce ar gândi Irineu și Patrick, dacă ar vedea milioanele de dolari care curg astăzi în biserica catolică și care sunt folosiți pentru construirea bisericilor și a statuilor? De fapt, și protestanții fac la fel.

Ieri am spus ceva care i-a enervat pe toți, motiv pentru care a fost întreruptă și înregistrarea. Cel mai bun lucru este să-i lași în pace pentru că sunt niște



conducători orbi, care-i conduc pe alți orbi în groapă.

Eu le-am spus că nicăieri în Biblie nu scrie despre chemarea la altar. Dacă ne smerim spre moartea Lui și ne socotim nimic, Duhul Sfânt vine înăuntru și ne ridică sus. Noi nu ne încredem în puterile noastre, deoarece știm că singuri nu putem face nimic. Dar cu El, toate lucrurile sunt cu putință.

Noi suntem făcuți după chipul Lui, un chip viu al Dumnezeului celui viu. Ce se întâmplă dacă vă supuneți lui Dumnezeu și El intră și locuiește în voi? Ce face din voi? **Un chip viu al lui Dumnezeu.** Nu o statuie moartă, care este ridicată undeva la un colț de stradă, nici o denumire construită în centrul orașului Washington. În legământul adevărat nu se găsește o statuie moartă, nici o mărturie moartă a credinței, ci un chip viu, o mărturie vie a credinței.

Cineva a făcut ieri o scurtă observație, și anume: „Să presupunem că un bărbat nu este mântuit, pe când soția lui este mântuită. Vor fi răpiți amândoi?” Și a adăugat: „Spun aceasta pentru că femeia nu poate fi răpită singură, dacă cei doi sunt una.”

Nonsens, pentru că Isus a spus: „*Doi inși vor fi într-un pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat.*” (Ioan 17.34).

Mântuirea este un lucru personal. Este o problemă între tine și Dumnezeu. Tu trebuie să-ți supui trupul indiferent dacă mama, tata, biserica sau altcineva (soțul sau soția) primesc sau nu Cuvântul. Amin.

O, Dumnezeule, trimite de undeva un om simplu și smerit, prin care să faci o trezire și o curățire a acestei lumi stricate și murdare, a acestor biserici murdare, a acestor organizații murdare, care sunt contrare Cuvântului Tău și ridică-ne spre locurile cerești! Arată-le, Dumnezeule, ce lucrare stricată au devenit cu toții! Amin.

Noi suntem făcuți să avem parte la sfințenia Lui. Da, noi care suntem făcuți după chipul Dumnezeului celui viu. Eu-l nostru vechi a murit și am înviat cu El, iar acum suntem făpturi noi și auzim și ascultăm Cuvântul Lui care S-a făcut din nou trup în noi.

O, fraților, vedeți cine este El? Nu un dumnezeu închipuit care șade undeva pe afară, ci Cuvântul care Se dovedește viu în voi, Dumnezeul cel viu. În felul acesta Se proslăvește El peste toate confesiunile, peste tot păgânismul.

Aici Se descoperă Dumnezeul cel viu: într-un templu viu, iar acest templu ești tu,

dacă ești Cuvântul Lui; și El Se face viu, real în tine. De ce? Pentru că ați triumfat asupra tuturor lucrurilor și sunteți luați în locurile cerești în Hristos Isus.

Oh, cât de mult iubesc aceasta!

Acum fiți atenți! Chiar și cel mai simplu dintre cei ce cred în El; chiar și cel mai de jos dintre credincioșii Lui, indiferent cine este el și în ce timp a trăit, prin El, a biruit tot răul! Înțelegeți?

Hristos este Capul trupului, este adevărat? În ordine. Și oriunde va fi Capul va fi și trupul. Onoare lui Dumnezeu! Oriunde merge capul meu, merge și trupul cu el și oriunde este Isus, este și Biserica SA cu El. El nu Se desparte de Cuvântul Său, ci rămâne în Cuvânt și veghează asupra Lui ca să Îl descopere. El este cu Biserica Lui.

Poate cineva spune: „Bine, frate Branham, dar eu sunt cel mai neînsemnat.” Înseamnă că aparții de talpa picioarelor Lui. Gândește-te însă că El a triumfat cu tine peste tot, chiar dacă aparții numai de talpa picioarelor Lui. El a trecut peste orice boală, peste toți dracii, peste toate puterile și chiar peste moarte. Toate acestea sunt sub picioarele Lui, sub tine. Slavă lui Dumnezeu!

În dimineața aceasta, eu nu mă simt ca unul care are cincizeci și unu de ani. Acesta este adevărul.

O, dacă v-aș putea face să înțelegeți aceste lucruri! Atunci am fi o Biserică biruitoare care are tot răul sub picioarele ei. Oh! Glorie!

Trebuie să-mi fac timp să clarific această problemă, pentru că atunci nu va mai trebui să revin asupra ei data viitoare.

Poate cineva zice: „Frate Branham, eu nu am putere!”

Adevărul este că nici eu nu am putere, ci depind de Autoritatea care mi s-a dat. Eu nu sunt tare, ci El este tare, iar eu sunt al Lui.

Acesta este adevărul.

Să presupunem de exemplu, că pe strada aceasta sensul de circulație este în jos, iar la Broadway, în Louisville, se circulă cu 100 Km/oră, pentru că toți se grăbesc.

Dar pe stradă apare un singur bărbat, un om neînsemnat, care ridică mâna și fluieră. Ei bine, acest bărbat nu are suficientă putere ca să oprească una din

mașinile care trec pe stradă, dar are autoritate. Slavă lui Dumnezeu! Nu este puterea lui, pentru că dacă l-ar lovi una din mașinile care trec pe lângă el, l-ar strivi, dar stați să-și ridice mâna și toate mașinile își aprind becurile roșii. De ce? Fiindcă șoferii au respect pentru uniforma pe care o poartă.

Oh, frate, ei recunosc acea uniformă și frânele fluieră! De ce? Pentru că privesc la autoritatea lui? Gândiți-vă, cine stă în spatele lui? Legea circulației din oraș. Da, această uniformă reprezintă legea. El nu este deosebit de ceilalți oameni, dar are ceva ce-l face aparte: uniforma; el este un reprezentant al legii, iar dacă strigă: „Stop!” totul se oprește.

Dacă o mașină merge mai repede, este filmată într-o clipă. De aceea ar fi bine să nu faceți lucrul acesta. Gândiți-vă cine stă în spatele acestui bărbat, și opriți-vă!

Vedeți? El nu trebuie să spună ceva, ci este suficient să ridice mâna. Autoritatea lui constă în puterea statului, care se află în spatele lui. Omul este slab, dar cine are autoritatea? Îmbrăcămintea lui, uniforma.

Aceasta este!

Nu un idol, ci îmbrăcămintea pe care trebuie s-o primim fiecare. Haideti deci, să ne îmbrăcăm cu toată armura lui Dumnezeu. Amin. Care este aceasta? Coiful mântuirii, scutul, dar nu acela mare ca o ușă, ci scutul credinței.

O, frate, nu este important ceea ce se vede (că ești un om slab), ci ceea ce ești, pe Cine reprezinți!

Totul depinde de autoritatea reprezentată, nu de bărbatul neînsemnat de pe stradă.

Armura noastră este Isus Hristos. Desigur. Toți dracii se opresc cu frânele fluierând, când văd aceasta armătură deplină a lui Dumnezeu: botezul adevărat al Duhului Sfânt, care vine direct de la tronul lui Dumnezeu. Vedeți? Îmbrăcat în armătura învierii Lui. Amin.

Nu pentru că ești tu tare, fiindcă tu nu ești nimic, ci pentru Cel ce stă în spatele tău! Aceasta contează. Tu ești mort, aparții acum oștirii cerești și îi ții pe loc pe toți dracii, prin Autoritatea primită. Da, așa este. Toată lucrarea stă în spatele tău.

Vezi, tu vei fi privit ca mort. Tu nu ești nimic și nu ești în stare să oprești nimic, dar

Autoritatea care-ți este dată face aceasta. Prin ea, tu ai înviat și locuiești în locurile cerești în Hristos Isus. Diavolul recunoaște această Autoritate și frânează întotdeauna când se ridică aceste mâini.

Odată, sfântul Martin era într-o curte. Acolo era un bărbat care măcelărea oameni, un drac care mușca fără milă bucăți mari de carne umană, iar oamenii alergau sperați încercând să se salveze. El lovea fără milă, pentru că îndeplinea misiunea lui anticreștină...

Dar Domnul a văzut aceste zile și a știut că se va întâmpla la fel când El Însuși va fi scos afară din propria Sa biserică, în timpul biserica epocii Laodicea. Acesta este motivul pentru care spune: „*Eu stau la ușă și bat.*”

Organizațiile de atunci L-au scos afară, iar astăzi au făcut la fel, dar El stă încă la ușă și bate.

Oh, Dumnezeu, fă ca mădularele Trupului Său să recunoască astăzi, că noi suntem Biserica glorioasă; că noi suntem în Hristos și stăm deasupra tuturor lucrurilor lumii.

Oare de ce femeile noastre doresc să-și taie părul scurt? De ce vor să se îmbrace cu haine atrăgătoare? O, Dumnezeu, arată-ne ce este greșit! De ce doresc oamenii să îl asculte pe Elvis Presley și pe ceilalți puști suciți, care prin cântecele lor le aduc pe fetele noastre într-o asemenea stare încât își smulg hainele de pe ele? O, Doamne, iar după ce face toate acestea, acest băiat mai spune că este pentecostal! Ce este aceasta, Dumnezeu?

Priviți-l și pe Patt Boone, care susține că aparține de „Biserica lui Hristos”. Uitați-vă la toate lucrurile murdare pe care le face. O, Doamne, cum poate spune că aparține de „Biserica lui Hristos?”

Dumnezeule, noi știm că autoritatea Bisericii Tale nu constă în numele unei denominațiuni, nici în puterea ei, ci în puterea învierii lui Hristos care Se descoperă în viața fiecărui individ.

Îngăduie ca toți cei care se află în dimineața aceasta aici, să râvnească să ajungă acolo. Iar dacă predica aceasta va merge afară, fă ca cei care o vor asculta să înțeleagă că nu am spus de la mine aceste cuvinte, și nici cu răutate, ci am făcut-o pentru ca Biserica să înțeleagă de unde vin acești idoli și astfel să triumfe și să

recunoască unde este locul ei.

Cea care a promovat închinarea la idoli este biserica catolică, iar protestanții și-au făcut și ei organizații, ceea ce este la fel de grav. Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc Cuvântul și puterea lui Dumnezeu.

O, Dumnezeule, cât este de adevărat Cuvântul Tău, fiecare Cuvânt!

Acum, Te rog să ierți păcatele noastre, Tată, și să îngădui ca acest Mesaj să intre adânc în inimile oamenilor. Îngăduie ca Tabernacolul acesta mic, care acum este într-o schimbare, să fie mărit fără să se urmărească însă modernizarea lui, ca să nu se poată spune: „Noi aparținem de Tabernacolul... și avem în fruntea noastră un domn mare!”

Dumnezeule, lasă să fie o adunare simplă, care să nu piardă din ochi Scopul lui Isus Hristos și fie ca El să umple templele lor, pentru că apoi va cădea Puterea și Focul Duhului Sfânt pe altarul din inimile lor. Doamne, adevăratul altar este în inima fiecăruia dintre noi.

Rugăciunea mea din dimineața aceasta este ca acest Cuvânt să fie atât de adânc sădit în inimile lor, încât să nu ajungă niciodată în situația de a se lăsa de El, ci să devină sănătoși și împlinitori ai Evangheliei, să creadă Cuvântul și să nu-și deschidă niciodată inimile pentru puterile demonice, nici pentru o simțire, o strigare sau ceva asemănător, ci pentru adevăratul Duh de iubire al lui Hristos, deoarece El Se face cunoscut în iubire și în putere.

Ajută-ne, Doamne. Vindecă bolnavii și pe cei suferinzi, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul de pe Golgota.

(Fratele Branham începe să fredoneze cântarea: „Eu Îl iubesc”).

Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul de pe Golgota.

Câți dintre voi doresc să-și depună inimile pe altar și să devină un ogor al Domnului, astfel încât să Își poată semăna Cuvântul Său ca să aducă roade: o viață nouă, de înviere în Hristos? Vreți să vă ridicați mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, eu doresc aceasta din toată inima mea!”?

Dumnezeu să binecuvânteze inimile voastre flămânde. Oh, sunt foarte multe...

Las-o acolo, pur și simplu las-o acolo,

Du-ți sarcina ta înaintea Domnului și las-o acolo.

Dacă noi Îl credem și nu ne îndoim,

El cu siguranță ne va arăta.

Duceți sarcina voastră Domnului

Și lăsați-o acolo.

Gândiți-vă în inimile voastre că Hristos este Mântuitorul și nu uitați că El a murit pentru voi.

Dacă vei muri față de eu-l tău, dacă-ți vei goli trupul și sufletul de toate lucrurile lumii și de plăcerile ei, vei învia și vei fi împreună cu El.

Dacă n-ai fost încă botezat în Numele lui Isus Hristos, nu mai aștepta! Nu uita că dacă faci aceasta, când ieși din apă ești înviat ca să umbli cu Hristos într-o viață nouă. Tu ai murit, nu mai exiști... dorințele și mofturile tale s-au dus. Acum ești o făptură nouă în Hristos.

El te învie prin Duhul Sfânt și te așează împreună cu El în locurile cerești, în Hristos, departe de toate lucrurile acestei lumi. Indiferent cine ești, tu te afli în Hristos, chiar dacă ești numai o simplă femeie de serviciu sau un bărbat analfabet care nu cunoaște nici măcar Abecedarul. Tu ești în Hristos și triumfi peste toate lucrurile. Ai autoritate peste fiecare demon și peste orice putere a diavolului.

Știu că în dimineața aceasta este printre noi fratele Sink, Jim Sink, iar în timp ce aveți capetele plecate, ne vom pune mâinile peste el în semn că recunoaștem faptul că este un învățător al Cuvântului. Este adevărat, frate Sink? (Fratele Sink răspunde: „Amin!”). Ne vom pune mâinile peste el înainte de a ne ruga pentru bolnavi, ca să-l ordinăm ca slujitor, ca pe unul din frații noștri, ca să meargă afară și să predice Evanghelia prin alte biserici.

Frate Jim Sink, vrei să vii aici la altar? Vino, frate Neville. Frate Junie Jackson, ești aici? Haideți, oricare dintre slujitorii credinței.

Fratele Jim Sink crede Evanghelia aceasta pe care o predică noi și crede că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară. Este adevărat, frate Sink? („Amin”). Crezi că El a murit și a înviat a treia zi, triumfând peste toate, iar acum stă la dreapta mării lui Dumnezeu, în centrul puterii lui Dumnezeu, trăind veșnic și făcând mijlocire pentru noi? („Amin”). Crezi în botezul în apă, spre iertarea păcatelor, în Numele lui Isus Hristos? („Amin”). Crezi în botezul Duhului Sfânt așa cum Îl dă Dumnezeu, care îi urmează pe credincioși cu semne și minuni? („Amin”).

Fratele crede toate acestea și cred că el a trăit o viață ireproșabilă înaintea oamenilor. El predică aici în biserică, îndeosebi pentru cei de aici, iar eu l-am cercetat și știu că este un om minunat al lui Dumnezeu.

Acum, vreau să știu dacă în această biserică este cineva care are vreun cuvânt împotriva fratelui Sink. Spuneți acum, sau tăceți pentru totdeauna. Câți dintre voi credeți, pe baza acestui Mesaj și a acestui Cuvânt, că fratele Sink ar trebui să fie ordonat și trimis pentru biserică aceasta, ca slujitor al Evangheliei, ca să vestească acest Mesaj, așa cum a fost predicat în dimineața aceasta, peste tot unde îl va trimite Dumnezeu în lume? ridicați mâinile și spuneți: „Mă voi ruga pentru tine, frate Sink.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne plecăm capetele. Frate Neville, pune-ți mâna, te rog, peste fratele Sink, în timp ce pe cealaltă o ții pe Biblie.

Tată ceresc, în dimineața aceasta aducem la Tine un bărbat care a ieșit din putreziciunea lumii și s-a socotit mort față de el însuși, care L-a acceptat pe Hristos ca Salvator personal, a fost botezat în Numele lui Isus Hristos, a înviat în promisiunea primirii Duhului Sfânt și pentru locurile cerești și simte în viața lui chemarea în slujba Ta.

O, Dumnezeule, ca bătrân al acestei biserici, privesc la adunarea de aici și de peste țări, privesc la turma în care ne-a făcut Duhul Sfânt slujitori. Turma și-a ridicat mâna recunoscând că fratele Sink este doar un om, de aceea eu și fratele Neville ne punem mâinile peste el, ca prezbiteri ai Tăi, ne rugăm rugăciunea credinței și-l ordinăm pe fratele Sink în slujba Domnului Isus.

Îngăduie ca el să fie umplut cu puterea lui Dumnezeu și ajută-l să nu te compromită niciodată și să câștige suflete pentru Tine.

Dumnezeule, ne mărturisim loialitatea și frățietatea față de el, ca să-l sprijinim în rugăciune, în slujbă și în orice situație are nevoie. Primește-l, Dumnezeule, fiindcă Ți-l încredințăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Cu mâinile peste Cuvânt, te ordinez, frate Sink, ca frate în Hristos și în părtășia noastră, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. În ordine. Adunarea a spus: „Amin”. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Este o mare nevoie pentru că sunt foarte multe de făcut pentru Evanghelie. Noi suntem în spatele tău și te sprijinim sută la sută, cu orice putem. Dumnezeu să te binecuvânteze.

O, Doamne! Nu este minunat? Este minunat să văd astfel de bărbați. Din câte am înțeles, fratele a preluat sarcina de păstor de la Tabernacolul Sfințeniei din Utica, Indiana, fiindcă locuiește în apropiere.

Cred că acum trebuie să ne rugăm pentru bolnavi. În ordine. Ai împărțit numere de rugăciune? În ordine. Atunci să chemăm repede câteva numere de rugăciune.

Aș vrea să stați liniștiți un moment. Suntem într-adevăr în întârziere, dar puteți să-mi mai acordați zece minute? De la ce număr ați împărțit numele de rugăciune? De la numărul 1?

În ordine, cine are numărul 1 să vină aici. Numărul 2, numărul 3, numărul 4, numărul 5. Numerele de rugăciune: 1, 2, 3, 4, 5. Dacă puteți, ridicați-vă și haideți aici cât de repede puteți, iar dacă nu puteți veni, spuneți-ne și atunci vom merge noi la voi. Vom încerca să vă luăm imediat ce vom putea. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15.



Oh, nu este El minunat? Acum aş vrea să fiți fiecare cât se poate de respectuoși pentru următoarele zece minute.

Noi am cerut ca cei care vor să se facă rugăciune pentru ei, să vină cu numerele de rugăciune. Unii încearcă să folosească darurile lui Dumnezeu ca pe o planșetă de spiritism, dar noi credem în așa ceva.

Noi credem că trebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să-Și împlinească Cuvântul Său. Voi credeți aceasta? Câți credeți că Mesajul din dimineața aceasta este adevărul? (Adunarea spune: „Amin”). Vă mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu cred aceasta din toată inima, cu tot sufletul și cu toată mintea mea.

Se pare că trebuie să ne rugăm pentru cincizeci de oameni. Aș vrea să mă ascultați! Fiecare dintre voi sunteți în Hristos, iar în Hristos Isus sunteți biruitori asupra tuturor bolilor. Toți care sunteți în rândul de rugăciune sunteți creștini, credincioși născuți din nou. Ridicați mâinile. Poziția voastră este în Hristos și sunteți deja biruitori, singurul lucru pe care mai trebuie să-l faceți acum fiind să acceptați și să credeți că ceea ce a spus Dumnezeu este Adevărul.

Mi-ar fi foarte greu să iau rândul acesta prin darul deosebirii, deoarece ar fi prea mult și ne-ar lua prea mult timp.

Cred că aş putea sta aici pentru tot restul zilei deoarece aici mă simt bine și știu că acesta este Adevărul. Lăudat să fie Domnul! Dar acum, noi suntem în Hristos. noi suntem așezați în Hristos. amin. Oh, Doamne! Lucrurile pe care le-am învățat, sunt Adevărul? Dacă sunt Adevărul, El se va legitima. Acesta-i adevărul.

Câți din cei prezenți în rândul de rugăciune îmi sunteți străini? Eu îi cunosc pe mulți dintre voi. Ridicați mâna care sunteți străini. Ridicați mâna cei care știți că eu nu știu nimic din ce este greșit cu voi. Vedeți? Este El Hristos? Voi credeți aceasta. Voi trebuie să aveți credință, trebuie să credeți aceasta, pentru că dacă nu credeți, nu se va întâmpla nimic. Voi trebuie să vă cunoașteți poziția, trebuie să vă cunoașteți locul. Este adevărat, frate West? Este adevărat. Cunoașteți-vă poziția! Hristos a promis că „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” Să credeți aceasta din toată inima.

Omul acela care stă acolo în spate are probleme la șold. Tu crezi din toată inima. Nu poți ajunge în rândul de rugăciune, dar poți merge în spate și să stai jos. Aceasta te va părăsi. Nu este cancer. Du-te înapoi și stai jos. Totul s-a sfârșit.

Vedeți? Eu nu l-am văzut niciodată pe omul acesta. Frate, dacă este adevărat că nu ne cunoaștem, ridică mâna.

Ce s-a întâmplat? El este vindecat.

De-a lungul acestui altar, tu crezi? Ce este cu tine? Noi suntem străini, nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că sunt slujitorul Lui? Crezi Mesajul pe care L-am predicat? Cum ar fi dacă ți-aș spune că problema pe care o ai la spate te va părăsi? Crezi aceasta din inimă? Atunci, domnule Burkhart, du-te înapoi în Ohio, pentru că ești vindecat.

Tu nu ești aici pentru tine însuși, ci pentru altcineva. Este vorba de o femeie care este tot din Ohio și se numește Alice McVan. Acesta este adevărul. Ea a avut o operație.

Boală de stomac, boală femeiască și nervozitate, este adevărat? Crede și ea va fi bine. Du-te înainte și crede aceasta din toată inima. Crede din toată inima și se va împlini.

Ce mai faci? Eu nu te cunosc, suntem străini unul pentru celălalt, este adevărat? Crezi că sunt slujitorul Lui? Crezi că suntem biruitori în Hristos? Dacă crezi, toată starea de nervozitate, boala și problemele pe care le ai, te vor părăsi, doamnă Allen și poți să te întorci acasă sănătoasă.

Cred că nu ne cunoaștem, este adevărat? Eu nu te-am văzut niciodată înainte, ne întâlnim pentru prima dată. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Crezi aceasta? Tu ai o boală la rinichi, este adevărat? Nu ești de aici, ci vii de jos, din Sud și te rogi pentru un copil care nu este salvat. Cel de la spatele tău, este bărbatul tău, iar în dimineața aceasta are pe inimă un prieten pentru care se roagă. Eu văd pe cineva... tu ești o prietenă a tatălui și a mamei mele. Văd un om care vine aici sus și se numește L.C. sau S.T. Acela este fiul tău. (Fratele Neville spune: „J.T.”). Nu, nu este J.T., ci este un om mic, cu capul negru. Îl văd stând chiar aici, în primul rând, unde este acum. Întoarce-te acasă pentru că ai ceea ce ai cerut.

Este aici, în dimineața aceasta, omul acela din Georgia? Păi, da. Eu nu i-am văzut în viața mea pe tatăl sau pe mama ta, iar tu știi că acesta este adevărul. Nu te îndoii, pentru că ai primit ceea ce ceri.

Voi toți, credeți din toată inima? Câți dintre voi credeți? Fiecare din voi sunteți în

Hristos. Voi ziceți: „Spune aceasta Evanghelia?” Este exact ceea ce a făcut Isus Hristos și apostolii. Este exact ceea ce a făcut Irineu și toți ceilalți. Credeți aceasta?

Atunci plecați-vă capetele.

Vino aici, prezbiter! Sunt prea mulți oameni ca acela care trec prin acest rând. Noi am luat doi sau trei jos din rând. Veniți aici, fiindcă eu cred că fratele Neville este un om al lui Dumnezeu.

Noi vom trece la rândul acesta de rugăciune, ne vom pune mâinile peste oamenii aceștia și ne vom ruga pentru ei. Credeți cu toții că veți fi bine? Toți veți păși crezând că veți fi bine? Atunci plecați-vă capetele. Noi suntem Biserica Lui biruitoare.

Doamne Isuse, eu îl cunosc pe fratele acesta și nu-i spun nimic pentru că știu ce vrea. Te rog să-l vindec și să-i împlinești cererea în Numele lui Isus Hristos.

Tată ceresc cu mâinile așezate peste acest frățior, cerem în dimineața aceasta eliberarea lui în Numele lui Isus. Amin!

Oh, Tată ceresc, dă-i scumpei noastre sore Dauch, prezentă aici, care este o prietenă adevărată pentru noi, pentru familia mea și pentru cei preaiubiți, ceea ce cere. Noi credem că ea și bărbatul ei sunt copiii Tăi și Te rog, Dumnezeule, să primești cererea ei din dimineața aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeule, Te rugăm în Numele lui Isus s-o binecuvântezi pe sora noastră... Noi știm că ea este slujitoarea Ta și te rugăm să răspunzi la cererea ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Oh, Tată ceresc, ne dăm seama că numai Tu poți s-o ajuți pe sora Blanko, de aceea Te rugăm s-o binecuvântezi și să primești această cerere pe care o facem pentru ea în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste sora noastră, în Numele lui Isus Hristos și îți cerem eliberarea ei pentru slava Ta. Amin.

Tu ai spus că „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred*”, de aceea ne punem mâinile peste această soră care se va însănătoși. Îngăduie aceasta, Doamne, în Numele lui Isus. Acești nervi și acest trup care stă aici sunt agitați, Doamne, dar credem că sub impactul Duhului Sfânt... ea este obosită, dat Tu ești Dumnezeu.

Vindec-o pe femeia aceasta tânără, pentru că mă rog în Numele lui Isus.

Dumnezeule Atotputernic, dă-i fratelui nostru ceea ce cere. Ne punem mâinile peste el și-i poruncim dușmanului care i-a otrăvit sufletul și i-a pus un semn negru în față, Doamne, să-l părăsească! Doamne, fie ca el să se ridice biruitor asupra lui, în dimineața aceasta, să-și dea seama de poziția lui în Hristos și astfel să primească ceea ce cere, în Numele lui Isus Hristos.

Tatăl nostru ceresc, primește cererea fratelui nostru în timp ce avem mâinile puse peste el în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tată, ne punem mâinile peste această fetiță scumpă și cerem eliberarea ei în Numele lui Isus. Dumnezeule, noi cunoaștem strigătul acestei mame și al fiicei ei. Dă-i credință, în dimineața aceasta, ca să se ridice, știind că are putere asupra vrăjmașului și că îl poate birui în Numele lui Isus Hristos.

Dumnezeule, Te rugăm în Numele lui Isus Hristos să-l vindeci pe băiețelul acesta.

Dumnezeule și Tatăl nostru, ne punem mâinile peste sora noastră și Te rugăm să primești în dimineața aceasta cererea ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tatăl nostru ceresc, domnița aceasta a venit în această dimineață să-și ia locul ei pentru vindecare, iar noi ne punem mâinile peste ea și cerem vindecarea ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ne punem mâinile peste acest copilaș scump, în Numele lui Isus Hristos și cerem vindecarea lui.

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău. Ne punem mâinile peste acest băiat în Numele lui Isus Hristos și cerem vindecarea lui. Amin.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste fratele nostru care este slujitorul Tău, un om al lui Dumnezeu, ca să primească ceea ce cere. Fie ca el să-și ocupe poziția sa în Hristos, ca fiu al lui Dumnezeu și să iasă biruitor peste toți dușmanii, în Numele lui Isus Hristos.

Tată ceresc, ne rugăm pentru surioara noastră care a ieșit din marea întunecime ca să umble în Lumină... Îngăduie, Doamne, ca micuțul ei suflet să fie înălțat în dimineața aceasta într-o atmosferă cerească ce-i va aduce ceea ce a cerut, în Numele lui Isus. Amin.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste fratele nostru, în Numele Domnului Isus și cerem binecuvântarea Ta peste el. Amin.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste bebelușul sorei noastre și dorim ca cerea ei să fie primită, în Numele lui Isus Hristos.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste sora noastră, în Numele lui Isus Hristos. Fie ca cererea ei să fie primită în Numele lui Isus. Amin.

Tată ceresc, în timp ce sora noastră trece prin rând și ne-a rugat să ne punem mâinile peste ea, Te rugăm să îngădui ca Hristosul lui Dumnezeu să vină, să condamne boala și s-o facă bine. Amin.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste fratele nostru și cerem vindecarea lui în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste fata aceasta și ne rugăm scumpului nostru Domn. Ne rugăm pentru vindecarea ei în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul nostru scump, ne punem mâinile peste fratele nostru, în Numele Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos, prin care suntem mai mult decât biruitori și Te rugăm să-i răspunzi fratelui nostru la cererea lui, în Numele lui Isus. Amin.

Tată, mă rog pentru fratele nostru slujitor, pentru acest mic soldat al crucii, mă rog ca Duhul Tău să vină peste el, Dumnezeule, și să-i dea ceea ce cere, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tatăl nostru ceresc, acest soldat smerit al crucii, a stat pentru Cuvântul Tău în vremuri de criză, a stat pe Cuvânt mărșăluind mai mult decât biruitor în Hristos Isus, Dă-i ceea ce-Ți cere, Tată. Te rog să-i dai binecuvântarea Ta, Doamne, să-l vindeci și să răspunzi cererii lui, în Numele lui Isus. Amin.

Tată, acest prunc nu poate trăi fără ajutorul lui Dumnezeu. numai Tu îl poți face bine, de aceea, îmi pun mâinile peste el și-l condamn pe vrăjmaș în Numele lui Isus Hristos. Las-o să fie bine, în Numele lui Isus. Amin.

Ne punem mâinile peste sora noastră, în Numele lui Isus Hristos care a spus: „*Eu sunt Templul lui Dumnezeu făcut trup...*” și El a creat... în Fiul lui Dumnezeu, în Isus Hristos, dăruiește-i surorii noastre ceea ce cere. Amin.

Binecuvântată să-ți fie inima, soră Kidd. Tată ceresc, această femeie în vârstă și acest bărbat, care a predicat Evanghelia când eu eram doar un băiețel, cu câteva zile în urmă a fost lovit de cancer. Eu m-am grăbit să ajung la el, iar Puterea lui Dumnezeu a coborât peste acest om bătrân de optzeci de ani și l-a vindecat în mod miraculos, deoarece medicii nu pot explica cum s-a întâmplat aceasta. Micuța lui soție, binecuvântată să-i fie inima, Doamne, a spălat haine pe o scândură ca să-l trimită pe bărbatul ei în slujba Ta, să predice Evanghelia lui Isus Hristos. Îngăduie aceasta, Doamne.

Binecuvântează-l pe fiul lor, Doamne. Te rugăm să-l faci bine și să-l ții tare, Doamne. El este sprijinul lor ca să-i transporte din loc în loc, să pună batistele peste bolnavi. Ei sunt atât de bătrâni, încât nu mai pot ieși pe câmpuri, dar se duc la spitale și prin case și pun batistele peste bolnavi. Dumnezeule, Tu vei onora aceasta, știi că o vei face.

Binecuvântează-i și întărește pentru multe zile, Tată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Te binecuvântează. Frate Kidd, se va rezolva, se va face aceasta. Laudă lui Dumnezeu!

Un bărbat și o femeie în vârstă de optzeci și ceva de ani, nu mai pot ieși pe câmpuri și nici să stea la amvoane, pentru că sunt prea bătrâni ca să mai predice în felul acesta, dar vin încă aici și aduc pachete și haine pentru rugăciune, pe care le trimit apoi la cei bolnavi și năpăstuiți... Ei nu mai pot predica, dar continuă să meargă înainte cât pot de bine. Aceasta ar trebui să ne facă pe noi, tinerii, să ne fie rușine de noi înșine. Acesta-i adevărul. Ei fac ceva pentru Hristos.

Amintiți-vă că bărbatul acesta bătrân, fratele Kidd, a predicat Evanghelia încă înainte de nașterea mea. Acolo afară, el se ruga pentru bolnavi, ca un soldat bătrân... Câți ani ai frate Kidd? Optzeci și unu de ani și încă merge înainte pentru Împărăția lui Dumnezeu... Au un băiat care-i duce cu mașina... un cuplu bătrân care merg și pun câte o batistă peste cineva bolnav.

Au și o fiică iubită care în urmă cu câteva zile a fost foarte aproape de moarte. Ei mi-au spus despre aceasta și noi ne-am rugat, iar copila este bine acum. Laudă lui Dumnezeu.

Cred că ei m-au chemat cu vreo doi ani în urmă să mă rog pentru fratele Kidd,

pentru că avea cancer la prostată. Doctorii au renunțat la el pentru că nu mai era nimic de făcut, dar eu și cu Billy ne-am grăbit și am mers la el. Duhul Sfânt ne-a spus să mergem în dimineața aceea. De obicei, noi nu facem aceasta decât dacă suntem călăuziți s-o facem, iar Duhul Sfânt a zis: „Du-te!” Noi am mers, ne-am pus mâinile peste el și ne-am rugat, iar doctorii nu au mai putut găsi nici măcar o urmă de cancer.

Slavă lui Dumnezeu. De ce? Pentru că poziția noastră este în Hristos care ne ridică deasupra tuturor bolilor și a puterilor vrăjmașului.

Oh, nu sunteți fericiți cu El? (Adunarea spune: „Amin!”).

Acolo sunt oameni peste tot,

Ale căror inimi sunt în flăcări

Cu Focul care a căzut la Cincizecime,

Care i-a curățat și i-a sfințit.

Oh, Ea arde acum în inima mea,

Oh, slavă Numelui Său!

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Sunt unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Sunt unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că sunt unul din ei.

Chiar dacă acești oameni nu pot fi învățați

Sau să aibă glorie lumească,

Ei toți au primit Cincizecimea lor,

Botezați în Numele lui Isus.

Și ne spun în lung și-n lat

Că puterea Lui este încă aceeași,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Câți dintre voi sunteți unul dintre ei? Ridicați mâinile.

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Acum vino, fratele meu, află această binecuvântare

Acea va curăța inima ta de păcat,

Acea va începe să bată clopotele bucuriei

Și va ține sufletul tău în flăcări.

Oh, ea va arde acum în inima mea,

Slavă Numelui Său!

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Sunt unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că sunt unul din ei.

(Aleluia).

Unul din ei, unul din ei

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Au fost adunați într-o cameră de sus,

Toți rugându-se în Numele Lui

(Apoi ce s-a întâmplat?)

Au fost botezați cu Duhul Sfânt



Și atunci, puterea pentru slujbă a venit.

Acum, ce a făcut El pentru ei în ziua aceea,

Va face și pentru voi la fel,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Eu sunt unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

(Aleluia!).

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

În timp ce fredonăm acest cântec, să dăm mâna unii cu alții și să zicem:

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

(Aleluia!)

Unul din ei, unul din ei.

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Voi nu sunteți? Ziceți: „Amin!” („Amin”).

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Pot să cânt încă o dată versul acesta?

Ei nu au un mare D.D. sau Ph.D. Nu au lucruri mărețe. Vedeți?

Nici să aibă slava lumească (o organizație mare),

Ei toți au primit Cincizecimea lor

Botezați în Numele lui Isus.

Și ne spun în lung și-n lat

Că puterea Lui este încă aceeași,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt bucuros că pot zice să sunt unul din ei.

Oh, nici pentru milioanele de aur ale pământului

Nu voi părăsi acest loc scump

Chiar dacă ispititorul...

A încercat adesea să mă convingă,

Eu sunt salvat în Casa lui Dumnezeu

Și sunt fericit în dragostea și harul Său,

Și trăiesc de partea Lui. Aleluia!

Oh, Doamne! Sunt atât de fericit pentru aceasta! Voi nu sunteți? Nu sunteți bucușori pentru să sunteți unul din ei? Doar unii din ei, unii, un popor umil, s-au golit și au venit jos, dar nu înaintea unui idol, ci înaintea unui Dumnezeu viu; nu înaintea unei organizații ca să-și pună numele într-un registru, ci înaintea Dumnezeului celui viu; nu ca să recite un crez, ci ca să lase Cuvântul să Se facă Trup în ei. Înțelegeți aceasta și smeriți-vă fiindcă atunci El vă ridică deasupra.

Să nu vă îngâmfați zicând: „Eu nu sunt aceasta, aceea sau cealaltă”, ci spune în umilință și cu blândețe: „Cum de a salvat El un nenorocit ca mine? Cum de a făcut

El aceasta?" Așa simte un creștin adevărat. Credeți aceasta? Oh, El este atât de real!

/:Real, real, El este atât de real pentru mine!

Oh, real, real, El este atât de real pentru mine!

Chiar dacă unii oameni s-au îndoit de El,

Eu nu pot trăi fără El,

De aceea, Îl iubesc,

Căci El este atât de real pentru mine!:/

Oh, eu sunt atât de bucuros pentru aceasta! Da, domnule. Oh, eu sunt atât de fericit pentru această cale veche a Evangheliei, să trăiesc pe această cale veche și glorioasă a Evangheliei!

Prieteni, până când ne vom întâlni la Tronul lui Dumnezeu, atunci când sunteți în rugăciune, amintiți-mă și pe mine.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi. Îmi pare rău pentru că v-am ținut atât de mult.

Acum, pentru cei care aveți batiștele puse aici. Eu doar mi-am pus mâinile peste ele în timp ce m-am rugat pentru bolnavi și am făcut aceasta, dacă ați observat, de îndată ce m-a atins Duhul. Nu am intrat în prea multe viziuni pentru că sunt obosit și slăbit, fiindcă predic de două sau trei ore. Am luat doar un rând mic, astfel ca voi să puteți vedea că Dumnezeu este Dumnezeu. Înțelegeți? Să vedeți imposibilul, paradoxul, lucrurile tainice.

Acum, amintiți-vă că fiecare dintre voi are Puterea lui Hristos. Voi nu aveți putere, ci aveți autoritate, dar nu autoritatea voastră. Voi sunteți înălțați deasupra, dar nu de voi înșivă, ci de Hristos, așa că nu fiți îngâmfați! Cu cât Hristos vă înalță mai mult, cu atât trebuie să fiți mai smeriți.

Înțelegeți? Voi vă veți simți atât de umili încât veți spune: Cum de a salvat El un nenorocit ca mine? Cum de a făcut aceasta? Dar El a făcut-o, de aceea Îi sunt foarte recunoscător pentru aceasta. Amin. Atât de bun!

În Numele lui Isus să ne plecăm,  
Căzând plecați la picioarele Lui,  
Împărat al împăraților în cer Îl vom încorona,  
Când călătoria noastră este gata.

Nume scump (Nume scump), oh, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump (O, Nume scump! Nu este El minunat?)

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Acum, ascultați și nu uitați aceasta! Dați-mi voie să când strofa aceasta, iar voi să cântați corul. Vedeți? Dacă îmi place un verset, următorul lucru pe care vreau să-l fac este să-l cânt.

În Numele lui Isus să ne plecăm,  
Căzând plecați la picioarele Lui,  
Împărat al împăraților în cer Îl vom încorona,  
Când călătoria noastră este gata. (Vedeți?)

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un Scut în fiecare capcană.

Când ispitele în jur se adună,

Doar șoptește acel Nume sfânt în rugăciune.

Aceasta-i tot. Ridică-ți mâna și ascultă cum vor scârțâi frânele.

...șoptește acel Nume în rugăciune.

Nume scump, oh, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump (Oh, ce Nume scump!) Oh, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!

Să spunem aceasta din nou împreună. Ce aveți de zis? Să luăm doar versetul acela din nou:

„Ia Numele lui Isus cu tine

Ca un scut în orice capcană.”

Să cântăm din nou cu ochii închiși:

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un Scut în fiecare capcană. (Ce faceți?)

Când ispitele în jur se adună, (Ce trebuie să faceți?)

Doar șoptește acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume scump (Oh, ce Nume scump!) Oh, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!

Acum, fratele Neville, păstorul vostru...

**- Amin -**